

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΑΝΝΟΥ

ΜΗΛΕΙΑ²

迪米特里斯·帕帕约安努

美狄亚²

2008年8月1日至8月2日，
中国北京, 国家大剧院

1 + 2 Αυγούστου 2008
National Centre for the Performing Arts, Πεκίνο, Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας

1 + 2 August 2008
National Centre for the Performing Arts, Beijing, People's Republic of China

迪米特里斯·帕帕约安努

美狄亚²

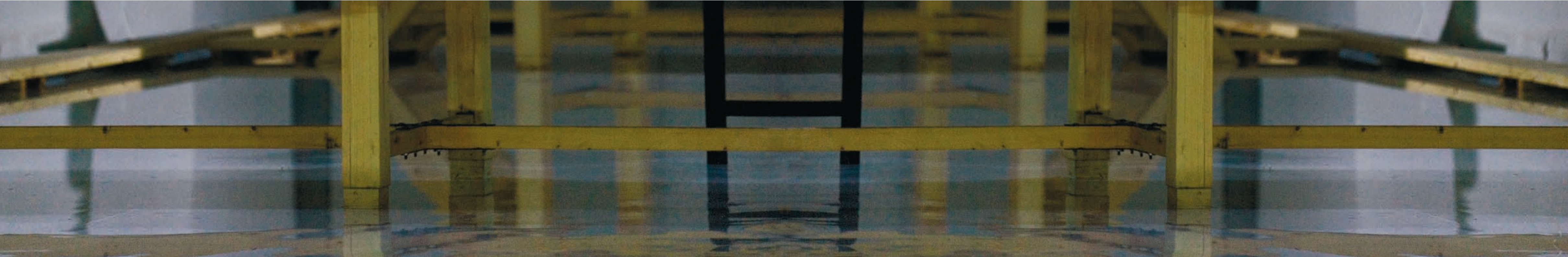
ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ²

DIMITRIS PAPAIOANNOU

MEDEA²

文化是团结大众的工具，是交流的媒介。对不同文化的了解与熟知开拓了加速人类进化的沃土。基于这样的初衷，我们将不遗余力地组织中国希腊文化年的各项活动。我们也衷心希望本次活动能够超越国界和语言上的阻隔，让中希两国的友谊保持长足的发展。

中希两国人民都肩负着同样的历史使命，那就是继承千载传承下来的丰富艺术遗产。继承和发扬古代文明的重任，更加强了两国人民之间的文化纽带。

中国希腊文化年将在中国举办一系列丰富的文化活动，这些活动将为您展现古代与现代希腊的文化面貌及希腊文化在历史长河中的各个精彩瞬间。

希腊文化部部长
米哈伊勒·利亚波斯

Ο πολιτισμός ενώνει τους λαούς. Αποτελεί δίοδο για την επικοινωνία τους. Η γνωριμία και η εξοικείωση με άλλους πολιτισμούς συμβάλλει στη γονιμοποίηση των πολιτιστικών αυτών στοιχείων που φέρνουν την ανανέωση και την πρόοδο. Αυτό ήταν και το σκεπτικό αναλαμβάνοντας την πρωτοβουλία διοργάνωσης του Πολιτιστικού Έτους της Ελλάδας στην Κίνα: Να ξεπεράσουμε γεωγραφικά και γλωσσικά εμπόδια και να αναδείξουμε κοινές αρχές, τη φιλία ανάμεσα στους λαούς μας.

Ο ελληνικός και ο κινεζικός λαός μοιράζονται ένα κοινό πεπρωμένο: διαθέτουν μια ιστορία χιλιετιών που τους κληροδότησε μια πλουσιότατη καλλιτεχνική παράδοση, διευκολύνοντας τη δημιουργία αυτής της γέφυρας πολιτισμού μεταξύ των δύο χωρών.

Οι εκδηλώσεις στο πλαίσιο του Ελληνικού Πολιτιστικού Έτους στην Κίνα προβάλλουν πτυχές του αρχαίου αλλά και του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού, απ' όλο το καλλιτεχνικό φάσμα, αναδεικνύοντας το διαχρονικό πρόσωπο της Ελλάδας.

Μιχάλης Λιάπης
Υπουργός Πολιτισμού

Culture unites the world by opening channels of communication between peoples. By engaging with and learning about other cultures, we can help nurture those cultural elements that bring renewal and development. This was the reasoning behind the organisation of the Cultural Year of Greece in China: to move beyond our geographic and linguistic differences, and to highlight our commonalities and the goodwill that exists between our two nations.

Greece and China share kindred paths: their rich artistic traditions, handed down over the millennia of their histories, facilitated the building of this cultural bridge between the two countries.

The broad range of arts events organised as part of the Cultural Year of Greece in China showcase aspects of both ancient and modern Greek culture to reveal the essential, timeless character of Greece.

Michael Liapis
Greek Minister for Culture

今天，我们非常高兴，就在北京奥运会开幕前夕，迪米特里斯·帕帕约安努及其团队将为我们上演精彩绝伦的舞剧《美狄亚²》，这是中国希腊文化年系列活动中最令人期待的节目之一，也是“相约北京”艺术节的活动之一。

相信我们已经无需介绍迪米特里斯·帕帕约安努其人了。取得了空前成功的雅典奥运会开幕式中的艺术展现部分便是他的杰作，而由多才多艺的舞台总监和舞蹈编排所呈现的“种种独特之处”，也出自他的构思。这场开幕式已经成为了历史上所有奥运会开幕式的一个典范。

可以说创意十足的雅典奥运会开幕式颠覆了人们对开幕式的一般印象。征服观众的不再是视听效果，而是其中展现的一个民族的文化传统和永远不会随时间流逝的普世的文化价值。属于全世界共同财产的文化价值，也是将全世界聚合在一起的凝聚力量。

所以，从这方面来看，艺术家帕帕约安努及其同事在北京的这场精彩呈现，只是他们激情四射、不断突破的进程中的一部分，而这一进程的顶峰便是雅典奥运会开幕式。

作为值得称道的现代希腊高水准作品的传播使者，帕帕约安努借鉴了欧里庇得斯同名悲剧和古代希腊神话，在作品《美狄亚》中试图从另一个角度来探求英雄人物的行为、焦虑和悲剧性的命运。其中既提供了这些问题的答案，同时也提出了一些根本性的问题。

我坚信，在中国这样一个具有悠久历史传统和深刻文化精髓的国度，也会乐意欣赏这一艺术表现和思考其中提出的问题。

希腊驻华大使
米哈伊勒·坎巴尼斯

Με ξεχωριστή χαρά υποδεχόμαστε τον Δημήτρη Παπαϊωάννου και την ομάδα του στην Κίνα, για την παρουσίαση ενός από τα πιο σημαντικά γεγονότα του Πολιτιστικού Έτους της Ελλάδας στην Κίνα, του χοροδράματος ΜΗΔΕΙΑ², που πραγματοποιείται στο πλαίσιο του Φεστιβάλ «Meet in Beijing», λίγες μόνο ημέρες πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων του Πεκίνου.

Ποιος είναι ο Δημήτρης Παπαϊωάννου, νομίζω ότι είναι ευρέως γνωστό. Η εξαιρετική επιτυχία της Τελετής Έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας, το καλλιτεχνικό κομμάτι της οποίας ο ίδιος επιμελήθηκε, καθώς και οι «τομές» που εισήγαγε ο πολυτάλαντος Έλληνας σκηνοθέτης και χορογράφος, απέτελεσαν μέτρο σύγκρισης προς τις προηγούμενες Ολυμπιάδες αλλά και πηγή σκέψης για τις επόμενες.

Δεν είναι υπερβολή να ειπωθεί ότι η εμπνευσμένη Τελετή Έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας άλλαξε την αντίληψη για το τι πρέπει να προσδοκά κανείς από τις εναρκτήριες τελετές: δεν είναι πλέον τα ηχητικά και οπτικά εφέ που κάνουν τη διαφορά, αλλά η προβολή της πολιτιστικής παράδοσης ενός λαού και των διαχρονικών και πανανθρώπινων πολιτιστικών αξιών που μπορούν να δρουν ενωτικά, ως κοινό κτήμα του σύγχρονου κόσμου.

Ιδωμένη από αυτό το πρίσμα, η παρουσίαση στο Πεκίνο της ΜΗΔΕΙΑΣ του Παπαϊωάννου εντάσσεται σε μια δυναμική και εξελικτική πορεία του καλλιτέχνη και των συνεργατών του, η οποία οδήγησε στην αποθέωση της Τελετής Έναρξης των Αγώνων της Αθήνας.

Άξια πρέσβειρα του υψηλού επιπέδου της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας στην Ελλάδα και ορμώμενη από τον αρχαίο μύθο και την ομώνυμη τραγωδία του Ευριπίδη, η ΜΗΔΕΙΑ του Παπαϊωάννου αποζητά να αποτυπώσει με διαφορετικό τρόπο, την κίνηση του σώματος, την αγωνία και την τραγικότητα των ηρώων της. Προσφέρει εξηγήσεις αλλά και θέτει ερωτήματα αρχέγονα και ουσιώδη.

Είμαι σίγουρος, ότι σε μία χώρα με πολιτιστικό βάθος και μακραίωνη παράδοση, όπως η Κίνα, τα ερωτήματα αυτά και η καλλιτεχνική έκφραση που τα ηλαιοιώνει δεν μπορούν παρά να τύχουν της υποδοχής που τους αρμόζει.

Μιχαήλ Καμπάνης
Πρέσβυς της Ελλάδας στην Κίνα

It is our great pleasure to welcome Dimitris Papaioannou and his group to China for the presentation of one of the most highly-anticipated events of the Cultural Year of Greece in China, the dance theatre production MEDEA², which is to be performed as part of the “Meet in Beijing” Festival a few days before the start of the Beijing Olympic Games.

I believe Dimitris Papaioannou needs no introduction. The exceptional success of the Opening Ceremony of the Athens Olympic Games, of which he was the creative director, along with the innovations introduced by the multi-talented Greek stage director and choreographer, set a new standard against which all previous Olympiads are to be evaluated, and provides food for thought for all the Olympiads to come.

It would not be an overstatement to say that the inspired Opening Ceremony of the Athens Olympic Games changed perceptions of what should be expected of opening ceremonies. It is no longer the audiovisual effects that matter most; rather, the spotlight is placed on the cultural tradition of a people, on the timeless and universal cultural values which can act as a uniting force, on the shared heritage of the modern world.

Seen in this light, the presentation of Papaioannou’s MEDEA in Beijing forms part of the dynamic, rising course of the artist and his associates, which led to the broad acclaim of the Opening Ceremony of the Athens Olympic Games.

A worthy exponent of the high level of artistic creation in Greece today, and derived from the ancient myth and Euripides’ homonymous tragedy, Papaioannou’s MEDEA seeks to depict the movement, anxieties and tragic fates of its heroes in a different manner. It offers explanations but at the same time raises primal and fundamental questions.

I feel certain that in a country with the cultural depth and centuries-old tradition of China, these questions and the manner of their artistic expression will meet with the reception that befits them.

Michael Cambanis
Ambassador of Greece to China

相约北京-2008文化活动

“相约北京-2008文化活动”是“2008北京奥运会重大文化活动”的国际及港澳台部分。本次活动以“艺术五环 绽放北京”为主题，活动从6月到9月，将引进来自世界80多个国家和地区的132项演出，55项展览以及34个活动及论坛。艺术形式包括歌剧、芭蕾舞、现代舞、交响乐、话剧、音乐会、中外民乐、中国舞、大型综合歌舞晚会等不同形式，遍及国家大剧院在内的京城各大剧场，形成了古今相承、中外互动、开放多样的项目体系。

本次活动是有史以来北京地面规模最大时间最长类型最全的综合性国际文化节，展现了世界文化的多样性和艺术多样性，是一张向世界发出的文化请柬。

“相约北京-2008文化活动”八个板块特色鲜明。“和谐欢聚”板块荟萃了亚洲、阿拉伯、非洲、拉美、上合组织五大之夜歌舞晚会；“世界经典”板块云集如《大河之舞》等世界知名院团的顶级艺术表演；“典藏中国”板块将展示博大精深的中华风韵；“圣火传递”板块将展现希腊灿烂文化的过去和现在；“绽放北京”板块推出了世界各国青年才俊的新锐作品；“创意亚洲”则体现了亚洲创意产业的蓬勃生机；“人文奥运”板块体现了艺术与体育的和谐关系；“艺术展览”则推出了来自世界各国的艺术珍品。

本次活动还开辟了许多特别单元，如希腊主宾国、首届俄罗斯文化节、韩国文化周和港澳艺术节等。

主办单位

中华人民共和国文化部

北京市人民政府

国家广播电影电视总局

第29届奥林匹克运动会组织委员会

承办单位

中国对外文化集团

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ MEET IN BEIJING 2008

Οι «Πολιτιστικές Εκδηλώσεις Meet in Beijing 2008» είναι το τμήμα των εκδηλώσεων της διοργάνωσης «Μεγάλες Πολιτιστικές Εκδηλώσεις των Ολυμπιακών του Πεκίνου του 2008» που προέρχονται από το εξωτερικό, το Χονγκ Κονγκ, το Μακάο και την Ταϊβάν, και παρουσιάζουν την πολυμορφία του παγκόσμιου πολιτισμού και των τεχνών. Οι εκδηλώσεις αυτές είναι μία πολιτιστική πρόσκληση που απευθύνεται σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το θέμα των εκδηλώσεων είναι «Οι Δακτύλιοι της Τέχνης Ανθίζουν στο Πεκίνο». Από τον Ιούνιο έως τον Σεπτέμβριο, θα λάβουν χώρα 132 παραστάσεις, 55 εκθέσεις, 34 εκδηλώσεις και φόρουμ από παραπάνω από 80 χώρες και περιοχές από ολόκληρο τον κόσμο. Οι παραστάσεις περιλαμβάνουν όπερα, μπαλέτο, σύγχρονο χορό, ορχήστρες, θέατρο, συναυλίες, Κινεζική λαϊκή μουσική και λαϊκή μουσική από το εξωτερικό, Κινεζικούς χορούς, μεγάλες πανηγυρικές εκδηλώσεις κλπ. που θα παρουσιαστούν σε διάφορα θέατρα στο Πεκίνο, μεταξύ των οποίων και το National Centre for the Performing Arts. Αναμένονται παραπάνω από δύο εκατομμύρια θεατές. Είναι μία μεγάλης κλίμακας, πολυποίκιλη διοργάνωση στην οποία συναντώνται οι αρχαίες με τις σύγχρονες τέχνες, οι τέχνες της Κίνας με τις τέχνες του εξωτερικού.

Οι οκτώ ενότητες των «Πολιτιστικών Εκδηλώσεων Meet in Beijing 2008» έχουν μοναδικά χαρακτηριστικά. Η ενότητα «Γκαλά» συγκεντρώνει πέντε μεγάλες παραστάσεις από την Ασία, την Αραβία, την Αφρική, την Λατινική Αμερική και τον SCO (Οργανισμό Συνεργασίας της Σαγκάης). Η ενότητα «Παγκόσμιες Κλασικές Παραστάσεις» περιλαμβάνει διάσημες και σημαντικές παραστάσεις από όλο τον κόσμο, όπως η παράσταση «Riverdance». Η ενότητα «Κινεζικές Κλασικές Παραστάσεις» παρουσιάζει τον πλατύ και βαθύ Κινεζικό πολιτισμό. Στην ενότητα «Βασικός Προσκεκλημένος» εμφανίζεται ο λαμπρός πολιτισμός της Ελλάδας στο παρελθόν και το παρόν. Στην ενότητα «Υπέροχο Πεκίνο» πρωτοεμφανίζονται τα τελευταία έργα νεαρών ταλέντων από όλον τον κόσμο. Η ενότητα «Δημιουργική Ασία» αντανakλά την ζωντάνια των δημιουργών της Ασίας. Η ενότητα «Ουμανιστικοί Ολυμπιακοί» δείχνει τις αρμονικές σχέσεις μεταξύ των τεχνών και του αθλητισμού, και η ενότητα «Εκθέσεις Τέχνης» παρουσιάζει τους καλλιτεχνικούς θησαυρούς διαφόρων χωρών.

Στις εκδηλώσεις περιλαμβάνονται επίσης μία σειρά προγραμμάτων πολιτιστικής επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένης της Βασικής Φιλοξενούμενης Χώρας Ελλάδας, του πρώτου Ρωσικού Πολιτιστικού Φεστιβάλ, της Πολιτιστικής Εβδομάδας της Κορέας, του Καλλιτεχνικού Φεστιβάλ του Χονγκ Κονγκ και του Μακάο κλπ.

Διοργάνωση

Υπουργείο Πολιτισμού της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

Λαϊκή Αυτοδιοίκηση του Δήμου Πεκίνου

Κρατική Διοίκηση Ραδιοφώνου, Κινηματογράφου και Τηλεόρασης

Οργανωτική Επιτροπή της 29ης Ολυμπιάδας του Πεκίνου

Παρουσίαση

China Arts and Entertainment Group

MEET IN BEIJING 2008 CULTURAL EVENTS

“Meet in Beijing 2008 Cultural Events” is the overseas, Hong Kong, Macao and Taiwan segment of the “2008 Beijing Olympic Games Major Cultural Events” programme, which highlights the diversity of the world’s culture and arts. The programme is a cultural invitation extended to the entire world.

The theme of this events series is “Art Rings Blooming in Beijing”, with 132 performances, 55 exhibitions, and 34 events and forums from over 80 countries and regions around the world taking place between June and September. Opera, ballet, contemporary dance, orchestras, theatre, concerts, Chinese and international folk music, Chinese dance, grand galas – all are set to appear on the stages of various theatres in Beijing, including the National Centre for the Performing Arts. Over two million people are expected to attend the performances. The programme is large-scale and diverse, bringing together the ancient and modern art of both Chinese and international culture.

The eight sections of the “Meet in Beijing 2008 Cultural Events” programme each have unique characteristics. “World Evening Galas” brings together five grand performances from Asia, Arabia, Africa, Latin America and the SCO (Shanghai Cooperation Organisation). “World Classics” includes renowned and significant productions from around the world, such as “Riverdance”. “China Classics” presents Chinese civilisation in all its breadth and depth. The “Greetings from Greece” section spotlights the distinguished ancient and modern culture of Greece. “Splendid Beijing” hosts the latest works by young talent from all over the world. “Creative Asia” reflects the vitality of the Asian arts scene. “Humanist Olympics” underlines the harmonious relationship that exists between sport and the arts. And the “Art Exhibitions” section places the cultural treasures of various countries on display.

A series of cultural exchange programmes – with the main guest country Greece, the First Russian Cultural Festival, the Korean Cultural Week, the Hong Kong and Macao Arts Festival, and more – are also being organised within this framework.

Organised by

Ministry of Culture of the People’s Republic of China

People’s Government of Beijing Municipality

State Administration of Radio, Film and Television

The Beijing Organising Committee for the Games of the XXIX Olympiad

Presented by

China Arts and Entertainment Group

策划、导演、舞蹈编排
迪米特里斯·帕帕约安努

布景设计
尼科斯·亚历克西乌

灯光设计
阿雷科斯·雅安纳诺斯

音响合成及设计
科蒂·K

音乐
剪辑节选自文森佐·贝利尼歌剧

艺术指导—服装设计
萨诺斯·帕帕斯特吉奥，迪米特里斯·帕帕约安努

雕塑设计
尼克达里奥斯·迪奥尼萨托斯

导演助理—艺术制作协调人
蒂娜·帕帕尼古拉乌

化妆设计
约安娜·策兰塔

助理舞蹈编排
尼科斯·德拉贡纳斯，尼科斯·卡洛耶拉吉斯

助理灯光设计
索多利斯·迈克尔普洛斯

助理服装设计
瓦西妮娅·罗萨娜

发型设计
亚历山大·巴兰姆巴尼斯

道具制作团队
马里奥斯·伊利亚科斯，尼科斯·卡拉斯

技术总监
科斯塔斯·卡法拉斯

置景师
乔治吉奥斯·巴姆巴纳拉斯，马哈默德·班姆利，
德罗索斯·斯科迪斯

灯光程序员及操作师
塔索斯·格利科斯

音响操作师
亚历山大·迪亚科斯

制作助理
基里亚科斯·卡萨拉斯，卡利·卡瓦萨

Σύλληψη + Σκηνοθεσία + Χορογραφία
Δημήτρης Παπαϊωάννου

Σκηνικά
Νίκος Αλεξίου

Φωτισμοί
Αλέκος Γιάνναρος

Σχεδιασμός + Σύνθεση Ήχων
Coti K.

Μουσική
Κολλάζ από όπερες του Bellini

Art Direction + Κοστούμια
Θάνος Παπαστεργίου, Δημήτρης Παπαϊωάννου

Γλυπτική
Νεκτάριος Διονυσάτος

Βοηθός Σκηνοθέτη + Διεύθυνση Καλλιτεχνικής Παραγωγής
Τίνα Παπανικολάου

Μακιγιάζ
Ιωάννα Τσελέντα

Βοηθοί Χορογράφου
Νίκος Δραγώνας, Νίκος Καλογεράκης

Βοηθός Φωτιστή
Θοδωρής Μιχόπουλος

Βοηθός Ενδυματολόγου
Βασίλεια Ροζάνα

Hair Styling
Αλέξανδρος Μπαλαμπάνης

Εργαστήριο Γλυπτικής
Μάριος Ηλιάκης, Νίκος Καρράς

Τεχνικός Διευθυντής + Εκτέλεση Παραγωγής
Κώστας Κεφάλας

Τεχνικοί Σκηνής
Μαχμούτ Μπαμερνί, Γεώργιος Μπαμπανάρας

Δρόσος Σκώτης

Προγραμματισμός + Εκτέλεση Φωτισμών
Τάσος Γλυκός

Ηχολήπτης
Αλέξανδρος Διάκος

Βοηθοί Παραγωγής
Κάλη Καββαθά, Κυριάκος Καρσεράς

Conceived, Directed + Choreographed by
Dimitris Papaioannou

Set Design
Nikos Alexiou

Lighting Design
Alekos Yiannaros

Sound Composition + Design
Coti K.

Music
A collage of excerpts drawn from Bellini operas

Art Direction + Costume Design
Thanos Papastergiou, Dimitris Papaioannou

Sculpture Design
Nectarios Dionysatos

Assistant Director + Artistic Production Coordinator
Tina Papanikolaou

Make-up Design
Ioanna Tselenta

Assistant Choreographers
Nikos Dragonas, Nikos Kalogerakis

Assistant Lighting Designer
Thodoris Michopoulos

Assistant Costume Designer
Vassilia Rozana

Hair Styling
Alexandros Balambanis

Props Production Team
Marios Iliakis, Nikos Karras

Technical Director + Production Manager
Costas Kefalas

Stage Hands
Georgios Bambanaras, Mahmod Bamerny,

Drossos Skotis

Lighting Programmer + Operator
Tassos Glykos

Sound Operator
Alexandros Diakos

Production Assistants
Kyriacos Karseras, Kali Kavvatha

主办：希腊文化部中国希腊文化年活动

联合制作
艾里尼基·赛阿玛同戏剧制作公司·雅典艺术节及TWO

雅典艺术节五场演出的赞助者（2008年6月1日至5日）
赛尔多罗斯和伊安娜 安哲罗普洛斯

Παραγγελία του Υπουργείου Πολιτισμού
για το Πολιτιστικό Έτος της Ελλάδας στην Κίνα

Συμπαγωγή
Ελληνική Θεαμάτων, Φεστιβάλ Αθηνών & ΔΥΟ

Χορηγοί των παραστάσεων στο Φεστιβάλ Αθηνών (1-5 Ιουνίου 2008)
Θεόδωρος & Γιάννα Αγγελοπούλου

Commissioned by the Greek Ministry of Culture
for the Cultural Year of Greece in China

Co-production
Elliniki Theamaton, Athens Festival & TWO

Sponsors of the Athens Festival performances (1-5 June 2008)
Theodoros & Gianna Angelopoulos

Πολιτιστικό Έτος
της Ελλάδας
στην Κίνα

Cultural Year of
Greece in China

ELLINIKI
THEAMATON

演出人员

美狄亚	埃文吉莉娅·兰朵
伊阿宋	雅尼斯·尼科莱迪斯
狗	阿里斯·塞维塔里斯
克劳丝公主	卡捷琳娜·莱昂托
太阳神	菲沃斯·帕帕多普罗斯
阿尔戈英雄	尼科斯·德拉贡纳斯， 西蒙·茨克利斯 范格里斯·特隆里斯， 尼科斯·卡洛耶拉吉斯， 君斯坦丁·卡维鲁利亚里斯， 塔索斯·卡拉哈里奥斯， 米哈利斯·埃尔皮多佛鲁， 阿格尼·帕帕德利-罗瑟托， 菲沃斯-托马斯·基利亚古， 阿尔廷·胡塔，

ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ

Μήδεια	Ευαγγελία Ράντου
Ιάσων	Γιάννης Νικολαΐδης
Σκύλος	Άρης Σερβετάλης
Γλαύκη	Κατερίνα Λιόντου
Ήλιος	Φοίβος Παπαδόπουλος
Αργοναύτες	Νίκος Δραγώνας Συμεών Τσακίρης Βαγγέλης Τελώνης Νίκος Καλογεράκης Κωνσταντίνος Καρβουνιάρης Τάσος Καραχάλιος Μιχάλης Ελπίδοφόρου Αγνή Παπαδέλη-Ρωσσέτου Φοίβος-Θωμάς Κυριάκου Altin Huta

PERFORMED BY

Medea	Evangelia Randou
Jason	Yiannis Nikolaidis
Dog	Aris Servetalis
Glauce	Katerina Liontou
Sun	Fevos Papadopoulos
Argonauts	Nikos Dragonas Simon Tsakiris Vangelis Telonis Nikos Kalogerakis Konstantinos Karvouniaris Tassos Karachalios Michalis Elpidoforou Agni Papadeli-Rossetou Fevos-Thomas Kyriakou Altin Huta

神秘的异邦人、法力强大的女魔法师、被丈夫背叛的女人——这就是美狄亚，一个由于杀害自己亲生孩子而为人所知的名字。公元前5世纪，古希腊悲剧家欧里庇得斯的一部悲剧使这位独特的神话人物史上有名，而在其后的近三千年中，美狄亚一直吸引着众多艺术家的目光——品达、奥维德、塞涅卡、高乃依、凯鲁比尼、德拉克洛瓦、玛莎·葛兰姆、让·阿努依、扬尼·克塞纳基斯、皮埃尔·保罗·帕索里尼、玛丽亚·卡拉斯、朱尔斯·达辛、梅莲·曼考利、海纳·米勒、罗伯特·威尔森、拉斯·冯·提尔——每个人都为美狄亚的神话故事注入了新的内容。

Η Μήδεια – μια μυστηριώδης ξένη, ισχυρή μάγισσα, απατημένη γυναίκα. Φημισμένη για τον φόνο των παιδιών της, πέρασε στην αθανασία με την τραγωδία που έγραψε ο Ευριπίδης για αυτήν τον 5^ο προ Χριστού αιώνα. Αυτή η εκπληκτική μυθική μορφή ενέπνευσε πάσης φύσεως καλλιτέχνες για σχεδόν τρεις χιλιετίες: Ο Πίνδαρος, ο Οβίδιος, ο Σενέκας, ο Κορνήλιος, ο Κερουμπίνι, ο Ντελακρουά, η Μάρθα Γκράχαμ, ο Ζακ Ανουϊ, ο Ιάνης Ξενάκης, ο Πιέρ Πάολο Παζολίνι, η Μαρία Κάλλας, ο Ζυλ Ντασσέν, η Μελίνα Μερκούρη, ο Χάινερ Μύλλερ, ο Ρόμπερτ Γουίλσον, ο Λαρς φον Τρίερ, για να αναφέρουμε μόνο μερικούς, ζωντάνεψαν διάφορες πλευρές του μύθου και της προσωπικότητας της Μήδειας.

Medea – mysterious outsider, powerful sorceress, wronged woman. Infamous for the murder of her children, immortalised by Euripides in his fifth-century BC tragedy, this extraordinary mythical figure has captivated artists of every description for almost three millennia. Pindar, Ovid, Seneca, Corneille, Cherubini, Delacroix, Martha Graham, Jean Anouilh, Iannis Xenakis, Pier Paolo Pasolini, Maria Callas, Jules Dassin, Melina Mercouri, Heiner Müller, Robert Wilson, Lars von Trier – all have breathed life into versions of the myth, into visions of Medea.

故事梗概

在希腊世界的边缘、黑海之滨有片蛮荒之地——科尔奇斯，美狄亚就生活在这里，她是国王埃厄忒斯的女儿、法力强大的女魔法师，同时她也是女祭司，祭奉天堂及阴间，并祭祀自己的祖先——太阳神。

而在希腊的伊奥尔科斯，英雄伊阿宋正准备前往科尔奇斯，从埃厄忒斯国王那里夺取珍贵的金羊毛。金羊毛来自一头长着翅膀、具有神力的山羊（白羊星座的象征），因为能赐予埃厄忒斯国王力量而向来被埃厄忒斯国王视为珍宝，派人严密守护。伊阿宋和阿耳戈英雄们乘着阿尔戈号乘风破浪，横渡黑海。

阿耳戈英雄一行到达科尔奇斯，美狄亚遇到伊阿宋后对他一见钟情（这是希腊爱神阿弗洛狄忒的意愿），并帮助这位希腊英雄成功盗取了金羊毛，然后作为他的妻子跟随他返回伊奥尔科斯。发现金羊毛被盗之后，国王埃厄忒斯紧追不舍。为了摆脱父亲，美狄亚杀死了弟弟阿普叙耳托斯，将他肢解后抛入海中，迫使国王忙于收集儿子的肢体而不能继续追赶。

来到希腊后，美狄亚继续以魔法和智慧帮助丈夫伊阿宋夺取王位，击败（甚至害死）仇敌，帮助朋友。最后，夫妻二人来到科林斯。时光流逝，岁月荏苒，美狄亚为丈夫生了两个儿子。

然而，渴求权力的伊阿宋又看上了新目标：国王克瑞翁的女儿柯劳斯。这位年轻貌美的公主可以带给伊阿宋国土、财富和皇室尊崇。于是，在与国王克瑞翁协商后，伊阿宋为了娶到柯劳斯，背叛了妻子美狄亚和孩子。

伤心欲绝的美狄亚被逐出科林斯城，却又无法返回自己曾经为了伊阿宋而背叛的祖国。无尽的痛苦转化为无比的愤怒，美狄亚决定进行可怕的报复。利用自己对伊阿宋的影响，美狄亚给新娘柯劳斯送去一件礼物——一条用毒药浸过的裙子。穿上裙子之后，柯劳斯被烧死，而国王克瑞翁也由于想救女儿而葬身火海。最后，美狄亚又亲手杀死了两个儿子，断了伊阿宋的血脉。

在欧里庇得斯创作的《美狄亚》中，太阳神最后派了一辆龙车，将自己的这位犯有杀人罪的后裔送往了安全之地，留下悲痛欲绝的伊阿宋。而美狄亚的杀人罪行由于得到神灵的应允，并未受到任何惩罚。

Ο ΜΥΘΟΣ

Στην Βάρβαρη Κολχίδα πάνω στην Μαύρη Θάλασσα, στις παρυφές του ελληνισμού ζει η Μήδεια, κόρη του Βασιλιά Αιήτη και ισχυρή μάγισσα. Μια νεαρή ιέρεια που υπηρετεί τόσο τους ουράνιους θεούς όσο και τον Κάτω Κόσμο, προσφέροντας ανθρωποθυσίες στον πρόγονό της τον Θεό Ήλιο.

Στην Ελλάδα, στην Ιωλκή (ο σημερινός Βόλος) βρίσκουμε τον ήρωα Ιάσωνα, αποφασισμένο να αποκτήσει το Χρυσόμαλλο Δέρασ – την προβιά ενός μαγικού φτερωτού κριαριού που όταν πέθανε έγινε ο Κρίος, ο γνωστός αστερισμός. Ο πολύτιμος αυτός θυσσαυρός φυλασσόταν ζηλότυπα από τον Βασιλιά Αιήτη στην Κολχίδα. Για να κατακτήσει αυτό το σύμβολο της εξουσίας, ο Ιάσων σαλπάρει για την Κολχίδα με το καράβι του, την Αργώ, συνοδευόμενος από μια ομάδα ηρώων, τους Αργοναύτες.

Η Αργοναυτική Εκστρατεία – όπως ονομάστηκε αυτό το ταξίδι – φτάνει στην Κολχίδα, και όταν η Μήδεια συναντάει τον Ιάσωνα, τον ερωτεύεται με την πρώτη ματιά (σύμφωνα με την επιθυμία της Αφροδίτης, της θεάς του έρωτα). Η Μήδεια χρησιμοποιεί τις μαγικές της ικανότητες για να βοηθήσει τον έλληνα ήρωα να κλέψει το Χρυσόμαλλο Δέρασ και κρυφά εγκαταλείπει την πατρίδα της για να γίνει γυναίκα του. Ο Βασιλιάς Αιήτης ξεχύνεται πίσω τους, και για να του ξεφύγουνε η Μήδεια διαμελίζει τον Άψυρτο, τον μικρό της αδερφό, πετώντας τα κομμάτια του στη θάλασσα, αναγκάζοντας έτσι τον Βασιλιά να εγκαταλείψει το κυνηγητό για να μαζέψει τα μέλη του παιδιού του.

Πίσω στην Ελλάδα, η Μήδεια συνεχίζει να βοηθάει τον Ιάσωνα με κάθε τρόπο, χρησιμοποιώντας την οξύνοια και τις μαγικές της ικανότητες, βοηθώντας τους φίλους του και καταστρέφοντας, ή ακόμα και σκοτώνοντας τους εχθρούς του. Το ζευγάρι φτάνει στην Κόρινθο, και καθώς τα χρόνια περνάνε, αποκτούν δύο γιους.

Ο Ιάσωνας όμως, αχόρταγος για εξουσία, αρχίζει να κυνηγάει ένα καινούργιο τρόποιο: την Γλαύκη, την κόρη του Βασιλιά Κρέοντα. Η νεαρή πριγκίπισσα της Κορίνθου μπορεί να προσφέρει στον Ιάσωνα ένα βασίλειο, αποδοχή, και μια βασιλική γενιά. Κανονίζοντας με τον Βασιλιά Κρέοντα να παντρευτεί την πριγκίπισσα, ο Ιάσωνας προδίδει την Μήδεια και τα παιδιά του για το στέμμα της Γλαύκης.

Συντετριμμένη και εξορισμένη από την Κόρινθο, η Μήδεια δεν μπορεί να γυρίσει στην πατρίδα που πρόδωσε για χάρη του Ιάσωνα. Ο πόνος της μετατρέπεται σε οργή που οδηγεί στην απόφαση για μια τρομερή εκδίκηση. Καταλήγοντας να χρησιμοποιήσει τις δυνάμεις της ενάντια στον Ιάσωνα, η Μήδεια στέλνει σαν γαμήλιο δώρο στη Γλαύκη ένα φόρεμα βουτηγμένο σε δηλητήριο. Το φονικό ρούχο καίει την σάρκα της πριγκίπισσας, τυλίγοντας στις φλόγες και τον Βασιλιά Κρέοντα που μάταια προσπαθεί να την βοηθήσει. Στη συνέχεια η Μήδεια σκοτώνει τα δύο της παιδιά, τους γιους του Ιάσωνα, κόβοντας δια παντός την συνέχεια της γενιάς του.

Σύμφωνα με τον Ευριπίδη, ο θεός Ήλιος στέλνει ένα άρμα που το σέρνουνε δράκοι για να μεταφέρει την φόνισσα απόγονό του μακριά. Ο Ιάσωνας είναι συντετριμμένος, ενώ τα εγκλήματα της Μήδειας, με την συγκατάθεση των θεών, μένουν ατιμώρητα.

THE MYTH

In barbarian Colchis on the Black Sea, at the edge of the Greek world, lives Medea – daughter of King Aietes and a powerful sorceress. A young priestess to the gods, serving both the heavens and the underworld, she offers human sacrifices to her divine ancestor, the Sun.

In Greek lolcus we find Jason, a hero set the task of obtaining the Golden Fleece of a magical winged ram (immortalised by the gods as the constellation Aries), a precious prize fiercely protected by King Aietes in Colchis that will bestow power upon him. He sets sail for the Black Sea on his ship, the Argo, accompanied by a band of heroes, the Argonauts.

The Argonautic Expedition arrives in Colchis, and Medea meets Jason; love-struck (as willed by Aphrodite, the Greek goddess of love), Medea uses her powers to help the Greek hero steal the Golden Fleece, and flees her homeland with him to be his wife. King Aietes sails after them. To escape him, Medea kills and dismembers her young brother, Apsyrtus; she casts his body parts into the sea, forcing the King to abandon his pursuit to gather the limbs of his son.

Back in the Greek world, Medea continues to use her cunning intelligence, and skills in magic to help Jason's cause, harming (or even killing) his enemies, and helping his friends. The couple eventually arrive in Corinth. The years pass, and their union brings them two sons.

But Jason, insatiable for power, sets his sights on his latest prize: Glauce, the daughter of King Creon. This young princess of Corinth can give Jason a kingdom, legitimacy, a royal line. Arranging with King Creon to wed the princess, Jason betrays Medea and his children for the promise of Glauce's crown.

Desolate and cast out of Corinth, Medea is unable to return to the homeland she betrayed for Jason. Pain turns to anger, and she resolves to exact a terrible vengeance. Finally using her powers against Jason, Medea sends Glauce a gift, a wedding dress drenched in poison. The deadly garment burns into the flesh of the princess and King Creon is also consumed in flames in his vain attempts to save his daughter. Medea then kills her two children, Jason's sons, obliterating his line and legacy.

According to Euripides, the Sun sends a chariot drawn by dragons to carry his murderous descendant to safety. Jason is crushed, and Medea's crimes, sanctioned by the gods, go unpunished.

迪米特里斯·帕帕约安努执导的《美狄亚²》着重于该神话的爱情纠葛，刻画了五个主要人物：美狄亚、伊阿宋、柯劳斯、太阳神（美狄亚的祖父）以及一条狗，这条狗是专门为该剧而增加的，代表着美狄亚内心的阴暗、以及太阳神的反面，是人物复杂性格的补充。

“我们不是在表演《美狄亚》，我们展现的是一个巡回演出《美狄亚》的团体。有天晚上在观众面前，主角的表演太过火了——她即兴发挥，当场失控，结果搞砸了。这就是我们的演出。” 迪米特里斯·帕帕约安努

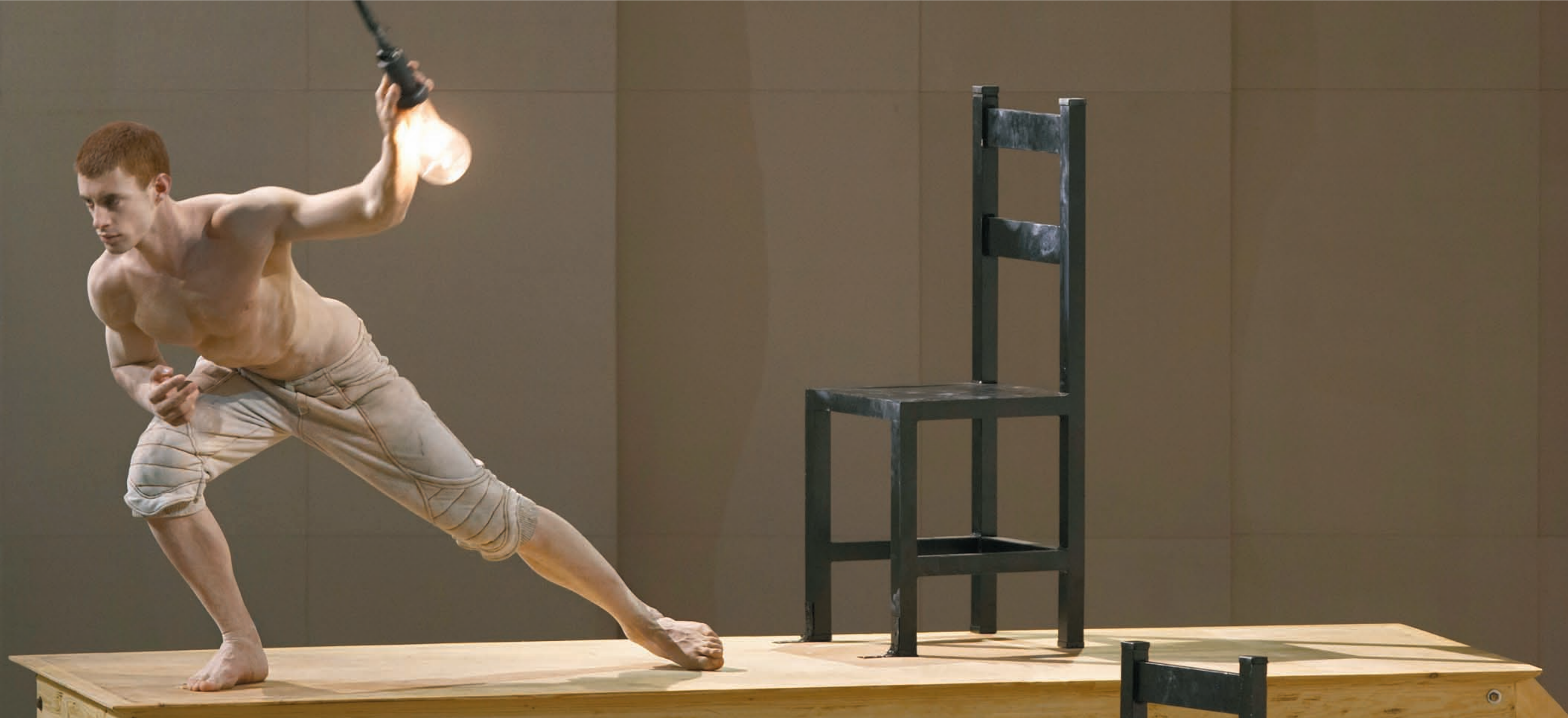
Η παράσταση αυτή εστιάζει στο ερωτικό τρίγωνο, χρησιμοποιώντας για την αφήγηση της ιστορίας πέντε χαρακτήρες-κλειδιά: την Μήδεια, τον Ιάσονα, την Γλαύκη, τον θεό και πρόγονο της Μήδειας Ήλιο, και έναν χαρακτήρα-εφεύρεση, τον Σκύλο, που ενσαρκώνει το σκοτεινό ένστικτο της Μήδειας, αντίθετο και συμπληρωματικό του θεού Ήλιου.

«Δεν κάνουμε τη Μήδεια. Έναν θίασο κάνουμε που περιοδεύει παίζοντας τη Μήδεια. Μια βραδιά η πρωταγωνίστρια, εκτός σκηνοθεσίας, εκτός ελέγχου, μπροστά στο κοινό, τραβάει τα πράγματα στα άκρα και τα σπάει όλα. Αυτό κάνουμε.» Δημήτρης Παπαϊωάννου

Dimitris Papaioannou’s MEDEA² focuses on the myth’s love triangle, and tells the story using five key characters: Medea, Jason, Glauce, the Sun (Medea’s divine ancestor), and the Dog, a character devised for the purposes of the production who is the personification of Medea’s darkest instincts, the direct inverse of, and perfect complement to the Sun god.

“We are not performing Medea. We play a company on tour performing Medea. Before an audience one night, the protagonist takes things to extremes – extempore and out of all control, she wreaks havoc. That is what we are doing.” Dimitris Papaioannou

场景简介

序幕
演员自我介绍

美狄亚上场
美狄亚祭祀太阳神

伊阿宋上场
伊阿宋准备去寻找金羊毛

阿耳戈英雄远征
伊阿宋带领阿耳戈英雄们前往科尔奇斯

美狄亚与伊阿宋见面
美狄亚对伊阿宋一见钟情，将金羊毛送给他

返航
美狄亚将弟弟杀死肢解，以阻拦父亲追赶

爱情
美狄亚和伊阿宋的爱情达到高潮

日夜交替
时光飞逝，他们的两个儿子诞生

柯劳斯上场
伊阿宋挑逗柯林斯，美狄亚得知丈夫的不忠

失去
美狄亚悲痛欲绝

愤怒
美狄亚当面质问伊阿宋

复仇
伊阿宋和柯劳斯筹备婚礼的同时，美狄亚也在准备报复

美狄亚送的结婚礼物
新娘丧命

手刃亲子
美狄亚杀死亲生孩子

尾声
美狄亚与太阳神离开，伊阿宋陷入黑暗

ΣΚΗΝΕΣ

Πρόλογος
Γνωριμία με τον θίασο

Μήδεια
Η Μήδεια προσφέρει θυσία στον Ήλιο

Ιάσων
Ο Ιάσων ετοιμάζεται να αναζητήσει το Χρυσόμαλλο Δέρας

Η Αργοναυτική Εκστρατεία
Ο Ιάσων, μαζί με τους Αργοναύτες, σαλπάρει για την Κολχίδα

Η Συνάντηση
Η Μήδεια ερωτεύεται τον Ιάσωνα – του προσφέρει το Χρυσόμαλλο Δέρας

Η Επιστροφή
Η Μήδεια διαμελίζει τον αδερφό της για να ξεφύγει από τον πατέρα της

Έρωτας
Η Μήδεια και ο Ιάσων ολοκληρώνουν τον έρωτά τους

Μέρα και Νύχτα
Τα χρόνια περνάνε – η γέννηση των γιων τους

Γλαύκη
Ο Ιάσοντας φλερτάρει με την Γλαύκη, η Μήδεια μαθαίνει για την προδοσία του

Χαμένη
Η Μήδεια πενθεί

Οργή
Η Μήδεια έρχεται αντιμέτωπη με τον Ιάσωνα

Εκδίκηση
Η Μήδεια προετοιμάζει την εκδίκησή της ενώ ο Ιάσων και η Γλαύκη ετοιμάζονται για γάμο

Το Γαμήλιο Δώρο της Μήδειας
Ο φόνος της νύφης

Παιδοκτονία
Η Μήδεια σκοτώνει τα παιδιά της

Επίλογος
Ο Ήλιος παίρνει την Μήδεια μακριά, ο Ιάσοντας ρίχνεται στο σκοτάδι

SCENES

Prologue
The players introduce themselves

Enter Medea
Medea sacrifices to the Sun

Enter Jason
Jason prepares for his quest to find the Golden Fleece

The Argonautic Expedition
Jason sails to Colchis with his Argonauts

The Lovers Meet
Medea falls for Jason – she offers him the Golden Fleece

The Return
Medea dismembers her brother to escape her father

Love
Medea and Jason consummate their love

Night and Day
The years go by – their sons are born

Enter Glauce
Jason flirts with Glauce, and Medea learns of his betrayal

Lost
Medea grieves

Anger
Medea confronts Jason

Revenge
Medea prepares her revenge as Jason and Glauce prepare to wed

Medea’s Wedding Gift
The bride is killed

Filicide
Medea kills her children

Epilogue
Medea leaves with the Sun, Jason is thrown into darkness

《美狄亚》由艾达弗斯现代舞团于1993年创作，并成为该剧团最成功的作品。两位主角由剧团创始人迪米特里斯·帕帕约安努和安吉利奇·斯特拉图扮演。《美狄亚》在全球巡回演出，深受全球媒体的赞誉。

首次演出15年后，受希腊文化部邀请，迪米特里斯·帕帕约安努重新排演了《美狄亚》，作为希腊中国文化年活动的一部分，在2008北京奥运会前夕于北京演出两个场次。

帕帕约安努利用他丰富的经验改编了《美狄亚》，并全部启用了新演员。在北京演出之前，《美狄亚²》已在雅典艺术节公演。

Η ΜΗΔΕΙΑ γεννήθηκε το 1993 από την Ομάδα Εδάφους και έγινε η μεγαλύτερη επιτυχία του χοροθεατρικού αυτού σχήματος. Το πρωταγωνιστικό ζευγάρι το ενσάρκωσαν οι ιδρυτές της Ομάδας, Δημήτρης Παπαϊωάννου και Αγγελική Στελλάτου. Η ΜΗΔΕΙΑ ταξίδεψε τον κόσμο, αποσπώντας καλές κριτικές από τον διεθνή τύπο.

Δεκαπέντε χρόνια μετά από την πρώτη παρουσίασή της, το Υπουργείο Πολιτισμού ζητά από τον Δημήτρη Παπαϊωάννου να αναβιώσει την ΜΗΔΕΙΑ ειδικά για το Πολιτιστικό Έτος της Ελλάδας στην Κίνα.

Ανανεωμένη, μοιρασμένη σε ένα ολοκαίνουργιο καστ, και ξανακοιταγμένη με τα ωριμότερα μάτια του δημιουργού της (ο οποίος την δουλεύει για πρώτη φορά χωρίς να την χορεύει), η ΜΗΔΕΙΑ² παρουσιάστηκε στο Φεστιβάλ Αθηνών λίγο πριν φθάσει στο Πεκίνο.

MEDEA was created in 1993 by Edafos Dance Theatre, and went on to become the company's greatest success. The two lead roles were performed by the group's founders, Dimitris Papaioannou and Angeliki Stellatou. MEDEA toured the world, and was warmly received by the international press.

Fifteen years after its first performance, the Greek Ministry of Culture called upon Dimitris Papaioannou to revive MEDEA for the Cultural Year of Greece in China, with two performances to be given in Beijing in the run-up to the 2008 Olympic Games.

Papaioannou has returned to bring the wealth of his experience to bear on MEDEA; re-worked and invested with an all-new cast, MEDEA² was presented at the Athens Festival a little before journeying to Beijing.

2004年雅典奥运会开幕式由迪米特里斯·帕帕约安努担任导演。《纽约时报》和《泰晤士报》都认为这场史无前例的创意开幕式获得了巨大的成功，是大型活动的巅峰之作。

迪米特里斯·帕帕约安努于1964年出生于希腊雅典，19岁时就在绘画、漫画和插图方面初露锋芒。在雅典美术学校求学期间，作为舞蹈指导和演员，帕帕约安努震惊了希腊舞蹈界，颠覆了戏剧、舞剧和视觉艺术的界限。同时他还广泛涉及服装、灯光、化妆和道具等领域。

1986年，迪米特里斯·帕帕约安努与合作伙伴联合创办了艾达弗斯现代舞团，他构思、执导、编舞了该剧团所有作品。在长达16年的演出历程中，艾达弗斯现代舞团凭借17部作品，重新定位了希腊表演艺术，被意大利《团结报》誉为艺术“启示”，而《费加罗报》也把对《美狄亚》的评论《再现的希腊》作为报纸头条，《纽约时报》更是对该剧大加褒扬，称赞其充满“惊人的力量”和“非凡的激情”。

《美狄亚》（1993年）获得希腊国家奖中舞蹈组的最佳编舞奖；《人类欲望》（1999年）和《永远》（2001年）分别摘得当年的年度佳作桂冠。

除了在艾达弗斯现代舞团的工作，帕帕约安努也曾执导歌剧和大型音乐剧，其最近作品《2》（2006年）在希腊首都获得巨大成功，售出10万多张门票。

2005年，由于其杰出的艺术成就，迪米特里斯·帕帕约安努被希腊共和国总统授予金十字荣誉勋章。

Με την σύλληψη και σκηνοθεσία της Τελετής Έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας το 2004 («θρίαμβος» σύμφωνα με το περιοδικό Time και τους Times του Λονδίνου), ο Δημήτρης Παπαϊωάννου ανέτρεψε τα δεδομένα στα θεάματα μεγάλης κλίμακας, θέτοντας κατά γενική ομολογία τον πήχη ψηλά.

Γεννημένος στην Αθήνα το 1964, ο Δημήτρης Παπαϊωάννου έγινε αρχικά γνωστός στα 19 του χρόνια με τα comics και την ζωγραφική του. Φοιτητής ακόμη στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, τάρaxε τα νερά του σύγχρονου ελληνικού χορού εξερευνώντας τα όρια ανάμεσα στο θέατρο, τον χορό και τα εικαστικά ως χορογράφος και χορευτής, αλλά και σχεδιάζοντας σκηνικά, κοστούμια, φωτισμούς και μακιγιάζ.

Ιδρυτικό μέλος της Ομάδας Εδάφους το 1986, συνέλαβε, σκηνοθέτησε και χορογράφησε όλες τις παραγωγές της. Η Ομάδα Εδάφους, με 17 έργα στα 16 χρόνια της παρουσίας της, άλλαξε δραστικά το τοπίο των παραστατικών τεχνών στην Ελλάδα. «Αποκάλυψη» αποκάλεσε την Ομάδα Εδάφους η Unità, «η επανανακάλυψη της Ελλάδας» ήταν ο τίτλος της κριτικής του Figaro για την ΜΗΔΕΙΑ, ενώ η New York Times επαίνεσε το έργο για την «εντυπωσιακή ένταση» και το «εξαιρετικό πάθος» του.

Η ΜΗΔΕΙΑ (1993) κέρδισε το βραβείο «Καλύτερης Χορογραφίας» στα Κρατικά Βραβεία Χορού, ενώ τα έργα «Ανθρώπινη Δίψα» (1999) και «Για Πάντα» (2001) απέσπασαν τα βραβεία «Καλύτερης Παραγωγής».

Εκτός από την δουλειά του με την Ομάδα Εδάφους, ο Παπαϊωάννου έχει σκηνοθετήσει όπερες και μεγάλα μουσικά θεάματα. Το τελευταίο του έργο «2» (2006) γνώρισε πρωτοφανή επιτυχία, πουλώντας πάνω από 100.000 εισιτήρια.

Το 2005, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας απένημε στον Δημήτρη Παπαϊωάννου τον Χρυσό Σταυρό του Τάγματος της Τιμής, τιμώντας τον για εξαιρετικό καλλιτεχνικό επίτευγμα.

Dimitris Papaioannou’s ground-breaking creative direction of the Athens 2004 Opening Ceremony – hailed a “triumph” by Time magazine and The Times of London – is widely considered a high-water mark of large scale spectacle.

Born in Athens, Greece in 1964, Dimitris Papaioannou first attracted attention at the age of 19 as a painter, comics artist and illustrator. While still a student at the School of Fine Arts he took the Greek dance scene by storm, exploding the boundaries between theatre, dance and the visual arts, working not only as a choreographer and performer, but also in the areas of costume, lighting, make-up and set design.

Co-founder of Edafos Dance Theatre in 1986, he conceived, directed and choreographed all of the company’s productions. Edafos radically reshaped the Greek performing arts landscape over its 16 years and 17 works. L’Unità described the company as “a revelation”. “Greece Rediscovered” headlined Le Figaro’s review of MEDEA, while the New York Times praised the piece for its “striking intensity” and “extraordinary passion”.

MEDEA (1993) won ‘Best Choreography’ at the Greek National Awards for Dance, while “Human Thirst” (1999) and “For Ever” (2001) both garnered ‘Production of the Year’ awards.

Beyond his work with Edafos Dance Theatre, Papaioannou has directed operas and large-scale music shows. His latest work, “2” (2006), enjoyed an unprecedented run in the Greek capital, with over 100,000 tickets sold.

In 2005, Dimitris Papaioannou was awarded the Golden Cross of the Order of Honour by the President of the Hellenic Republic for outstanding artistic achievement.

泽尔·欧拉 ——《国民报》，2000年5月18日

……昏暗的舞台上，黑暗中射出一束白光聚焦在人物身上，使人物看起来像大理石雕塑一般。

演出一开始，就把台下的观众带进一个梦幻的世界，直面《美狄亚》的精髓……

……接下来的情节发展令所有观众屏息凝神。此前，我从未见过关父文化中心大厅的众多观众象今天这样安静地、全神贯注地欣赏舞台上的演出，所有人仿佛被一种神奇的魔力吸引着似的……

……舞台上的演员将自己和周围环境都变成了精美的艺术品、激情迸发的造型和充满戏剧效果的绘画。我也为剧中的爱情悲歌深深地震撼：泪流满面的美狄亚毅然抛弃一切，不远千里追随爱人，在过去和未来、理智与情感之间徘徊，最终，悲痛欲绝的她选择了将满腔痛苦化为决然的报复……

雷内·萨尔文 ——《费加罗报》，1998年9月16日

再现的希腊

观看这部1993年的作品《美狄亚》，不禁使人想起哑剧、童话剧，甚至还会联想到动画片，它细致精美的视觉形象让人耳目一新。迪米特里斯·帕帕约安努运用丰富的想象力，保留了美狄亚传说中的悬疑和张力，在舞台上重新演绎了这一妇孺皆知 的故事……

……迪米特里斯·帕帕约安努的《美狄亚》独辟蹊径、意象丰富、扣人心弦。剧中人物看似洁白的大理石雕塑，与真实的灰色道具形成鲜明的对比。在这个版本的《美狄亚》中，导演添加了一些幽默元素：剧中的伊阿宋颇有女人缘，喜欢自我陶醉；美狄亚的仆人被拴在一条绳子上；而阿波罗则貌美异常，这位美狄亚的祖父太阳神从高高的奥林匹亚山上密切关注着一切，正是他给了美狄亚一条沾满鲜血的丝带子，用这条带子美狄亚杀死了情敌和亲生儿子。

……剧中的演员将人物刻画得入木三分，一举一动都切合于贝利尼的音乐节拍，表演与音乐配合得天衣无缝……

爱玛·曼宁 ——《舞台杂志》，1998年3月

……艾达弗斯现代舞团的《美狄亚》以震人心魄的方式演绎了这个混合着谋杀、不忠和报复的悲剧……尼克斯·阿莱斯科炫目的布景令人震撼……贴切的肢体语言臻于完美……大海上颠簸的阿耳戈英雄步履轻盈、左右对称，颇似《天鹅湖》中天鹅们的入场……美狄亚与伊阿宋赤裸的做爱场景充满情欲……这部精心编导的舞剧配以贝利尼歌剧中的音乐片段，堪称完美组合，深刻而成功地再现了戏剧的精髓。

安娜·米哈利茨阿努——《杂志一》

……演出的每一幕都恰似一幅精美的画卷，神奇的艺术品。它无与伦比的视觉效果使所有观众都叹为观止……

安娜·基瑟戈夫 ——《纽约时报》，1998年9月17日

……希腊艾达弗斯现代舞团演绎的《美狄亚》如梦似幻，那些浑身涂成白色的舞蹈演员或翩翩而行，或激情四射，都几近完美地演绎着各自的角色。该剧导演兼舞蹈编导迪米特里斯·帕帕约安努遵循其一贯的舞台风格和表现手法……在叙事过程中始终紧扣主题。

……新婚之夜……伊阿宋和美狄亚在桌上翻云覆雨；得知丈夫的背叛后，美狄亚亲手杀死了他们的孩子，舞台上的她残忍地撕碎了象征孩子的布袋玩偶。

玩偶红色的内脏掉进脚踩深的池子里，这个池子代表着伊阿宋当初渡过的“大海”，剧中的伊阿宋被刻画为自负的19世纪时期的海军军官。舞台上的演员倾情表演，而背景中卡拉斯演绎的贝利尼音乐则与表演相得益彰。

尤格斯·D·萨里雅尼斯 ——《新报》，1996年7月18日

……演出绚丽夺目、美轮美奂……演员们在导演迪米特里斯·帕帕约安努的指导下，浓缩出美狄亚神话的精华，深入研究后赋予它特定的形式，并在雅尼斯·察卢西斯塑造的形象与漫画书中的形象之间娴熟地跳跃……

置身于剧院，我亲身感受到周围的观众无不屏息凝神地观看着演出，全场不时掌声雷动、喝彩声也此起彼伏。我还听到观众离场时的赞誉之声。在此，我唯有再次强调，本次在希腊的演出堪称多年来最重要的文化盛事……

弗朗西斯·科亨迪 ——《进步报》，1998年9月17日

一部不同凡响的歌剧

在《美狄亚》中，导演迪米特里斯·帕帕约安努充分发掘了舞蹈的戏剧和歌剧潜质，营造出无比震撼的视觉效果……

……这一个小时的演出，在华美的舞台形象和激烈的戏剧冲突中游移，摄人心魄。帕帕约安努在探索中并没有背离传统的艺术形式，而是在保留原有形式魅力的同时，重新定义了艺术形式的诸多界限。因此，《美狄亚》不愧为一部值得关注的作品。

奥拉·莱夫曼——《耶路撒冷邮报》，2000年6月13日

……帕帕约安努的《美狄亚》是戏剧舞台上一颗璀璨的宝石，一部超越时空的天才之作。其中的配曲取材自文森佐·贝利尼的歌剧，增强了该剧的抒情成分，同时也柔化了一些过于冷峻的风格特点。

导演帕帕约安努能够紧紧抓住古代戏剧中戏剧元素的本质，正是他这种超凡才能成就了精美绝伦的《美狄亚》。受古典时期的希腊雕塑和绘画影响，希腊戏剧中人物动作均较为舒缓，而该剧中的道具、灯光和服装设计的视觉效果则恰如其分地配合着这种程式化的舒缓动作。另外，帕帕约安努还首创了雕塑般的动态形象，使含而不露的激情在早已注定的、火山爆发般震撼的戏剧氛围中自然流动。

这部作品保留了美狄亚神话中的大部分戏剧元素：美狄亚是国王伊阿宋的妻子，当她发现丈夫另有新欢时，疯狂的嫉妒使她杀死了自己的两个亲生孩子来报

复丈夫……美狄亚每次弹指一挥都带着震撼人心的力量。她与伊阿宋的新婚之夜是激情和唯美的完美结合，仿佛一颗晶莹剔透的水晶，饰演者赤身裸体、一丝不挂。场景中的对立正是该剧的一大特点——激情的欲望与冷静的克制同时并存于这件非凡的艺术作品中。

这部作品具有其独创性。尽管从某些方面来看，它属于二十年前处于巅峰时期的“舞蹈剧”风格，但在当代环境下解读，仍有它的现实意义，且在今后很长一段时间内也将如此。《美狄亚》取得了成功，它是2000年以色列文化节和欧洲舞蹈节上当之无愧的亮点。

斯特法妮亚·波齐齐奥 ——《自由杂志》，1998年3月

作为舞蹈编导兼导演，迪米特里斯·帕帕约安努将女魔法师美狄亚和英雄伊阿宋的悲剧故事演绎成了一个视觉魔咒：每一个元素——从舞蹈演员大理石般洁白的身体到泛滥舞台的原始骚乱，从流畅的贝利尼配乐到风格突出的舞台行为——都是这个魔咒的神秘配料。我们明知故事的结尾是鲜血和眼泪，但却无法转移目光。我们与创作者一样，成了故事不可避免的悲惨结局的同谋。这台舞剧精美绝伦、独具特色，是一场无与伦比的视觉盛宴。

瓦西里斯·安吉利库普洛斯——《每日报》，2008年6月3日

人们的第一感觉就是精炼……几乎所有粗略或肤浅的成分都被剥离，整个表演过程令人印象深刻，更具有戏剧性，也更加尖锐。帕帕约安努新版《美狄亚》的整体美学价值就显得更为严谨、简练和敏锐——这就是其震撼人心之所在。的确有一些令人惊悚的场景……

帕帕约安努为剧中角色挑选了最合适的演员——其中特别值得称道的是安吉利奇·斯特拉图，他本人就参加过第一版《美狄亚》的演出并扮演伊阿宋。埃文吉莉娅·兰朵是一位演艺精湛的演员，时而泼辣，时而端庄——她扮演的美狄亚令人过目难忘。雅尼斯·尼科莱迪斯是一位多才多艺、极具功底的实力派演员。这对年轻人一丝不挂，献出了具有超凡美感的情爱场面……

维纳·乔治亚库普罗—《自由新闻报》，2008年6月3日

《美狄亚²》真不愧为一部杰作。1993年我们曾观看了第一部《美狄亚》，这部戏在尚未改编之前也称的上是杰作。不过由于时过境迁，已经淡忘了。

但对于两天前的表演我的印象则要深得多，确实令人难以释怀，如痴如醉。（扮演美狄亚的埃文吉莉娅·兰朵表演极为出色），同为希腊人的我感到自豪（该剧将在全球巡回演出）。不过我也有自己的关注的问题…

该剧完美无瑕，真让人有“此曲只应天上有，人间难得几回闻”之感……

艾莲娜 D 哈迪兹伊奥努——《新报》，2008年6月3日

这是一部精雕细琢、富于表现力的作品，并且依然忠实地保持着帕帕约安努的风格。人物性格对照鲜明，相对于艾达弗斯现代舞团排演的第一版而言，剧情更为严谨，表演更富于内涵，角色发掘更加到位，而且不太伤感；过渡自然，剧情更加简洁。

米尔卡·迪米特里斯阿迪-普萨罗普努——《自由新闻报》，2008年6月17日

有别于大多数才华横溢的艺术家，迪米特里斯·帕帕约安努是以其勤奋凸显其才华。他孜孜不倦地对自己所钟爱的主题精雕细琢，直至完美无瑕。当他打算再度上演一部剧作时，他会根据其最近的体验从头创作。他的秘诀可以概括为三个词：工作，工作，工作……他是展示鸿篇巨制的艺术大师。他所追求的是将其捕捉到的瞬间激发的情绪透彻地表达出来。他的作品丝丝入扣地为我们展示出美学价值……

历史会重演——但帕帕约安努总在创新。在今年的雅典艺术节上，他的《美狄亚》得到了最完美的诠释……

艾芙基妮亚·泽赛拉吉——《EF自由新闻》，2008年6月5日

……当美狄亚内心世界的光明和黑暗交战时，当她向所有人发泄她那残暴的自我意识时，当她和伊阿宋在她那被肢解的兄弟身旁结合时，当柯劳斯公主主要取代她的位置时，当感情狂放的美狄亚得知被背叛、从拒绝转向悲伤继而愤怒时，当她斩断与伊阿宋残存的情丝、显得比他更无情地离开时，这并不是在简单地讲故事。古人就知道，故事本身并不重要。这也可以解释为什么欧里庇得斯要派出战车在全城宣告他将在舞台上展示的确切内容，让观众自己决定是否要到剧场观看。这也许就是《美狄亚²》在头三分钟就在舞台前方给观众准确显示剧情发展的原因所在。

……与欧里庇得斯的《美狄亚》异曲同工，帕帕约安努执导的此部作品也是挤牙齦式的展开：序幕拉开后，各场次自然而然地连环套进。就像生活一样：无论什么使我感到惊奇，无论经历过多少使我开怀大笑或愤怒异常的时刻，但事实上我都知道下一步会是什么。因为下一步是由一连串必然的符合自然法则的推理和情感逻辑来决定的。悬念并不能使我感到吃惊。

在座无虚席的雅典艺术节剧场内，观众们鸦雀无声，还有另外一个原因：即以内在和外在活动的和谐统一为标志的多利安式的严谨。故事情节展开的纵向横剖面——以这种方式可以无限地发掘每一场演出的深度（换言之，在欧里庇得斯的作品中是由合唱来进行的），与横向发展的连续剧情同步进行。合唱的轮换安排得恰到好处——无论是节奏、旋律还是结构，缺一不可。作者对剧本和人物把握到位，没有丝毫的夸大和炫耀，无论是演员还是观众都是如此。我感到演员们各自的台词言简意赅，表演的动作恰如其分，在角色象征的范围内自由而具有个性地发挥。我还感觉到观众（包括我自己在内）完全被剧情所控制，我们的内心被隽永的台词所具有的含义和揭示的真理所吸引。《美狄亚²》需要诠释，如果不到场观看，就不能理解其表演，我的邻座的理解就与我略有不同。主要是因为演出的效果是动态的、睿智的，不能仅凭小聪明和肤浅的美感去理解。

从服饰到音乐，从阿里斯·塞维塔里斯，埃文吉莉娅·兰朵，雅尼斯·尼科莱迪斯到每一位英俊的水手，从由萨诺奇斯激发灵感的图像到准确的岩石层次，从完全寂静的场景到爆发的时刻，这一切都恰到好处，天衣无缝，棒极了！

卡斯塔斯·乔格索普罗斯 ——《新报》，2008年6月21日

我认为《美狄亚》在15年后的重新流行，有两个主要原因：首先，是为这部伟大的作品树立了一座丰碑，赋予它以神话般的长久生命力和不屈从时尚变迁、审美轮回的实质性内容。事实上，这部作品本身就具有真切的现代意义。其次，将帕帕约安努带回到严肃简朴的艺术路线上，这条路线曾一度征服了众多粉丝，在他们中间引起轰动；如今，凭借他的声望，同样也可以在一潭死水——也可以说是泥潭——中激起千层浪。

这两个目标，帕帕约安努最终都实现了。他的《美狄亚》不仅经受了时间的考验，而且超越了时代，预示了来日景象，展示了一副宏大而生动的场面。这场面为舞团艺术打开了一个新视窗，开辟了一块新天地。敏锐的人已经能够感受到它所带来的丝丝震颤，和即将接踵而至的、振奋人心的全新体验。从此以后，没有人可以再继续天真、毫无准备、浑然不觉或自作聪明了。那种披着虚假的外衣，把舞蹈当装饰的做法已然被摒弃——伪现代主义和后现代主义的无稽之谈已经过时了。

Zeyher Oral – Milliyet, 18.05.2000

...Η σκηνή είναι σκοτεινή. Μες τη σκοτεινιά φαίνονται στο άσπρο φως οι φιγούρες, που μοιάζουν σαν να έχουν σκαλιστεί από μάρμαρο.

Από την πρώτη στιγμή κιόλας μπήκαμε σ’ ένα μαγεμένο κόσμο και μείναμε αντιμέτωποι με τα στοιχεία της Μήδειας...

...Μετά κρατήσαμε τις αναπνοές μας. Εγώ, λίγες φορές έγινα μάρτυρας, στο τόσο μεγάλο σalόνι του Πολιτιστικού Κέντρου Atatürk που είναι κατάμεστο, να παρακολουθούνε μια παράσταση με τόσο μεγάλη παυχία και συγκέντρωση, σαν η σκηνή να τους μαγνήτιζε...

...Κάθε πρόσωπο του παιχνιδιού θα μετέτρεπε τον εαυτό του μαζί με το περιβάλλον του σε μια ζωγραφιά, σ’ ένα tableau vivant που θα ξεκύνεται από μέσα του το πάθος, σε μια ζωγραφιά που θα είχε δραματική δύναμη. Και η ερωτική σκηνή που με «χτύπησε»: Στην πιο άθλια της στιγμή η Μήδεια σκίζοντας τις θάλασσες, πηγαινόερχεται ανάμεσα στο παρελθόν και το μέλλον, στις σκέψεις και τα αισθήματα της και στο τέλος μετατρέπει τον πόνο της σε απόφαση εκδίκησης...

René Sirvin – Le Figaro, 16.09.1998

Η επαν-ανακάλυψη της Ελλάδας

...Η ΜΗΔΕΙΑ που δημιουργήθηκε το 1993, που θυμίζει βαθυό θέατρο, παντομίμα, ίσως και κινούμενα σχέδια, ταιριάζει με την ομορφιά των εικόνων της, ασυνήθιστων και σοφιστικές. Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου μας κάνει να επαν-ανακαλύψουμε με πολύ φαντασία μια ιστορία γνωστή σε όλους κρατώντας όμως την αγωνία της...

...Η αφήγηση του Παπαϊωάννου συνεπαίρνει με την ευρηματικότητα της και με τη δύναμη των εικόνων. Οι χαρακτήρες από αγνό μάρμαρο έρχονται σε αντίθεση με τον θλιβερό γκριζο ρεαλισμό των σκηνικών αντικειμένων. Ο σκηνοθέτης φαντάζεται με χιούμορ τον Ιάσονα γόνι και ναρκισσευόμενο, τον υπηρέτη της Μήδειας δεμένο με λουράκι και τον Απόλλωνα όμορφο όπως τον θεό Ήλιο, πρόγονο της Μήδειας που συναισθηματικά εποπτεύει όλη την δράση. Είναι αυτός που θα δώσει στη Μήδεια την αμαρτοβαμμένη κορδέλα με την οποία θα αφανίσει την αντίζηλή της και τα ίδια της τα παιδιά.

...Οι ερμηνευτές ταιριάζουν γάντι στους χαρακτήρες που κινούνται, χωρίς να κομπάζουν, σε τέλεια αρμονία με την μουσική του Bellini...

Emma Manning – περιοδικό The Stage, Μάρτιος 1998

Με την ΜΗΔΕΙΑ, η Ομάδα Εδάφους επιτυγχάνει μια γεμάτη δύναμη εκδοχή αυτού του τραγικού αμαγάλματος φόνου, απιστίας και εκδίκησης... Το πλημμυρισμένο σκηνικό του Νίκου Αλεξίου είναι συναρπαστικό... Το κινσιολογικό λεξιλόγιο είναι υψηλά αποτελεσματικό... Η Αργοναυτική Εκστρατεία, με τα μακριά γλιστερά βήματα και την τέλεια συμμετρία, προτείνει μια εντυπωσιακή παραλληλία με την είσοδο των κύκνων στη «Λίμνη των Κύκνων»... [H] ολόγυμνη ερωτική σκηνή με τον Ιάσονα είναι καθαρός ερωτισμός... Το δραματικό στοιχείο σ’ αυτή την πανέμορφα σκηνοθετημένη παράσταση εμπλουτίζεται με αποσπάσματα από όπερες του Bellini και είναι θριαμβευτικά θεατρικό μέχρι το κόκαλο.

Άννα Μιχαλιτσιάνου – περιοδικό Ένα

...Δεν υπήρξε θεατής που να μην μείνει άφωνος με το εικαστικό αποτέλεσμα της παράστασης. Κάθε σκηνή και ένας μεγάλος πίνακας...

Anna Kissegeff – The New York Times, 17.09.1998

Η ΜΗΔΕΙΑ της Ομάδας Εδάφους θυμίζει ένα κινηματογραφικό όνειρο, στο οποίο παίζουν χορευτές-μίμοι με ολόλευκο μακιγιάζ, οι οποίοι κινούνται σε αργό ρυθμό όταν δεν εκρήγυνται σε συναισθηματικά ξεσπάσματα. Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου, σκηνοθέτης-χορογράφος, διατηρεί με μια αξιοπρόσεκτη εμμονή την τεχνοτροπία και το όραμά του... [H] δουλειά του είναι απόλυτα πιστή.

...Ιάσοντας και Μήδεια, την νύχτα του γάμου τους... σφαδάζουν πάνω σ’ ένα τραπέζι με εκπληκτικό πάθος. Μετά την απιστία του Ιάσονα, η Μήδεια σκοτώνει τα παιδιά της, κάνοντας δύο μαριονέτες θρύψαλα.

Τα πορφυρά σωθικά τους πέφτουν κάτω στη ρηχή δεξαμενή, στη «θάλασσα» την οποία έχει διασχίσει ο Ιάσοντας, ένας πομπώδης ναύαρχος του 19^{ου} αιώνα. Ολόκληρη η ομάδα εντυπωσιάζει με την έντασή της, ενώ οι ηχογραφήσεις της Κάλλας από όπερες του Bellini ταιριάζουν απρόσμενα με την όλη ατμόσφαιρα.

Γιώργος Δ. Σαρηγιάννης – Τα Νέα, 18.07.1996

...Με την ομορφιά της [παράστασης] που σε τυφλώνει... με το «δέσιμο» όλων των παιδιών και με την ικανότητα του Δημήτρη Παπαϊωάννου να «συμπικνώνει» τον μύθο, να τον «σκάψει» και να του δώσει μορφή, μεγαλοφυώς ακροβατώντας ανάμεσα στον Τσαρούχη και τα comics...

...Έχω νιώσει την κρατημένη ανάσα του κοινού γύρω μου, έχω ακούσει το χειροκρότημα και τα «μυράβο» πλάι μου, έχω εισπράξει όσα λέγονται από τους θεατές μετά την παράσταση και συνεχίζω να επιμένω ότι πρόκειται για το σημαντικότερο καλλιτεχνικό γεγονός που συνέβη εδώ και αρκετά χρόνια στην Ελλάδα...

François Cohendy – Le Progrès, 17.09.1998

Μια Φασματική Όπερα

Με την ΜΗΔΕΙΑ του Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου εξερευνά τον θεατρικό και οπερετικό χορό, βασισμένος σε πολύ δυνατές εικόνες...

...Μια ώρα φασματική που διατάζει ανάμεσα στα φανταστικά οράματα και στις επίμονες εκδόσεις. Ο Παπαϊωάννου διερευνά χωρίς να οπισθοχωρεί ένα είδος που κρατάει την γοητεία του, θέτοντας παράλληλα και τα όριά του. Συνεπώς η δουλειά του αξίζει την προσοχή μας.

Ora Brafman – Jerusalem Post, 13.06.2000

...Η κατά Παπαϊωάννου ΜΗΔΕΙΑ είναι ένα δραματικό καλλιτεχνικό διαμάντι, ένα γνήσιο έργο μιας εμπνευσμένης ιδιοφυΐας που ξεπερνά το χρόνο. Έχοντας ως μουσική υπόκρουση μια συρραφή από όπερες του Vincenzo Bellini, η μουσική προβάλλει τη λυρική διάσταση του έργου, επαναφέροντας με απαλότητα την αρμονία.

Το μεγαλείο της παράστασης αυτής της χορευτικής ομάδας συνίσταται στην ικανότητα του Παπαϊωάννου να διεισδύει κατευθείαν στην ουσία των δραματικών στοιχείων του αρχαίου δράματος και να ενισχύει την συνεκτική οπτική σύλληψη της διάταξης του σκηνικού, του φωτισμού και των κοστούμιών, η οποία υποστηρίζει έξοχα τις ακριβείς και στιλιζαρισμένες αργές κινήσεις που έχουν επηρεαστεί από τα κλασικά ελληνικά γλυπτά και την ελληνική ζωγραφική. Ο Παπαϊωάννου δημιούργησε κινητικές-γλυπτικές εικόνες με έντονη

και δεσμευμένη ενέργεια που κινούνται σε ένα προκαθορισμένο δραματικό πλαίσιο ηφαιστειωδών διαστάσεων.

Το έργο διατηρεί τα περισσότερα από τα δραματικά στοιχεία της αφήγησης της Μήδειας (Αγγελική Στελλάτου), γυναίκας του Βασιλιά Ιάσονα (Παπαϊωάννου), η οποία τρελαίνεται από την ζήλια της όταν αυτός βρίσκει ένα νέο έρωτα και παίρνει την εκδίκησή της σκοτώνοντας τα παιδιά τους... Κάθε τίναγμα των δακτύλων της Μήδειας είναι φορτισμένο με ηλεκτρισμένη ενέργεια και η γαμήλια νύχτα του ανδρόγυνου είναι ένας μύθος κρυστάλλινος ομορφιάς και πάθους, ερμηνευμένος από το ολόγυμνο ζευγάρι. Η διχοτόμηση της σκηνής είναι χαρακτηριστική του ίδιου του έργου, όπου η αποφασιστική επιθυμία και η συγκρατημένη αντικειμενικότητα συνυπάρχουν ταυτόχρονα σε αυτό το υπέροχο έργο τέχνης.

Η παράσταση αυτή διατηρεί έναν πρωτότυπο λόγο. Αν και από ορισμένες απόψεις ανήκει στην κατηγορία του «χορευτικού θεάτρου» που έφθασε στο αποκορύφωμά του πριν από δύο δεκαετίες, έχει πολλά να πει στο σημερινό θεατή και εκφράζει τη σύγχρονη εποχή, πράγμα που θα συνεχιστεί επί πολύ καιρό στο μέλλον.

Σύμφωνα με πολλούς κριτικούς στο Ισραήλ, η ΜΗΔΕΙΑ ήταν η κορυφαία παράσταση, η πλέον ενδιαφέρουσα στιγμή του χορευτικού προγράμματος του Φεστιβάλ Ισραήλ και του DancEuropa 2000.

Stefania Bochicchio – περιοδικό Footloose, Μάρτιος 1998

Ο χορογράφος και σκηνοθέτης Δημήτρης Παπαϊωάννου ξετυλίγει τον μύθο της τραγικής σχέσης μεταξύ της μάγισσας Μήδειας και του ήρωα Ιάσονα σαν ένα εικαστικό γήτεμα: Κάθε στοιχείο, από τα μαρμάρινα λευκά σώματα των χορευτών μέχρι τα αρεχτυπικά αισθήματα που η πλημμυρισμένη σκηνή αναμοχλεύει και από την κυκλικότητα της μουσικής του Bellini ως την πειθαρχία των στιλιζαρισμένων κινήσεων, μοιάζει σαν υλικό μιας μαγικής συνταγής. Ξέρουμε ότι η ιστορία θα τελειώσει μέσα σ’ ένα ποταμό από δάκρυα και αίμα, αλλά ανήμποροι ν’ αποστρέψουμε το βλέμμα

μας γινόμαστε μάρτυρες του αναπόφευκτου. Αυτό είναι ο μοντέρνος χορός στην καλύτερη εκδοχή του, ρηξικέλευθος αλλά και κατανοητός την ίδια στιγμή. Μια γιορτή για τα μάτια.

Βασίλης Αγγελικόπουλος – Η Καθημερινή, 03.06.2008

Το πρώτο που θα είχε κανείς να παρατηρήσει είναι η αφαίρεση... [H] κίνηση, αποσκορακίζοντας σχεδόν οτιδήποτε περιγραφικό ή περιπαθές, απέβη δραστικότερη, πιο δραματική, διεισδυτικότερη. Η όλη αισθητική της νέας αυτής παπαϊωαννικής «Μήδειας» είναι αυστηρότερη, λιτότερη, πιο κοφτερή – γι’ αυτό και αγγίζει σπλάχνα. Υπάρχουν σκηνές πραγματικά συγκλονιστικές...

Ο Παπαϊωάννου βρήκε ιδανικούς ερμηνευτές για τους ρόλους του έργου – και αυτό είναι ένας πολύ μεγάλος έπαινος αν σκεφτεί κανείς ότι η Αγγελική Στελλάτου και ο ίδιος είχαν παίξει Μήδεια και Ιάσονα στην πρώτη εκδοχή: Αλλά είναι θεοσέσιο πλῆσμα η Ευαγγελία Ράντου, μαζί και δαμονικό – μια Μήδεια που δεν θα σβήσει από τη μνήμη μας. Και είναι ερμηνευτής κλῆσεως, μεγάλων δυνατοτήτων, αλλά και μεγάλης εσωτερικής έντασης ο Γιάννης Νικολαΐδης. Ολόγυμνα και τα δύο αυτά παιδιά έδωσαν μια ερωτική σκηνή σπάνιας ομορφιάς...

Βένα Γεωργακοπούλου – Ελευθεροτυπία, 03.06.2008

Είναι όντως αριστούργημα η ΜΗΔΕΙΑ². Μάλλον αριστούργημα ήταν και η πρώτη, η μη υψωμένη στο τετράγωνο, που είδαμε το 1993. Αλλά επειδή πέρασαν πολλά χρόνια, ελάχιστα πράγματα είχαμε κρατήσει στη μνήμη μας...

Από προχθές θυμάμαι, βέβαια, πολύ περισσότερα. Και τα σκέφτομαι συνέχεια. Γοντευμένη (τι υπέροχο πλῆσμα η Ευαγγελία Ράντου που παίζει την Μήδεια) και υπερήφανη ως Ελληνίδα (η παράσταση θα πάει περιοδεία στο εξωτερικό). Αλλά και προβληματισμένη...

Τόσο άσφην, τόσο ωραία που καταντάει ξένη...

Έλενα Δ. Χατζηγιωάννου – Τα Νέα, 03.06.2008

Μια δημιουργία ισορροπημένη, εκφραστική, πιστή στο ύφος του Παπαϊωάννου. Ασπράμαυρη, πιο αυστηρή από την πρώτη, νεανική εκδοχή του με την Ομάδα Εδάφους, πιο εγκεφαλική, πιο επεξεργασμένη, λιγότερο συναισθηματική, με αδιόρατες αλλαγές και περισσότερες τις αφαιρέσεις από τις προσθέσεις.

Μίρκα Δημητριάδη-Ψαροπούλου – Ελευθεροτυπία, 17.06.2008

Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου, αντίθετα με τους περισσότερους ταλαντούχους, τελειοποιεί το ταλέντο του με σκληρή δουλειά. Επεξεργάζεται επίμονα το θέμα που μέχρι να πάρει ικανοποιητική μορφή. Κι αν θα το ξαναπαρουσιάσει στο μέλλον, το επεξεργάζεται πάλι, κάτω από νέες εμπειρίες. Το μυστικό του εκφράζεται με μόνο τρεις λέξεις. «Δουλειά» – «δουλειά» – «δουλειά»... Είναι τεχνίτης του θεάματος. Αναζητά τη σαφήνεια της έκφρασης, μέχρι να αισθανθεί τη συγκίνηση να πηγάζει από αυτήν. Την ντύνει στο βελούδινο περιτύλιγμα της αισθητικής ομορφιάς και την προσφέρει...

Η ιστορία επαναλαμβάνεται, όχι όμως ο Παπαϊωάννου. Και φέτος, στο Φεστιβάλ Αθηνών, έφτασε στην πλέον αφεγγάδιαστη μορφή της...

Ευγενεία Τζιρίτζιλακη – ΕΦ, 05.06.2008

...Καθώς το φως εναλλασσόταν με το σκοτάδι στο εσωτερικό τοπίο της Μήδειας και η αδάσαστη φύση της γρύλλιζε στα τέσσερα, ενώ ζευγάρωνε αρχέγονα με τον Ιάσονα δίπλα στο διαμελισμένο κορμί του αδερφού της, όταν το παρακούνημα του αιδοίου της μικρής Γλαΐκης έριξε απ’ το κεφάλι της το στέμμα, ενόσω η προδομένη Μήδεια, νωπή από συναισθημα, περνούσε από την άρνηση στην θλίψη κι από κει στο θυμό, όταν συνέτρηψε τα απομεινάρια του «μαζί» τους και αποχώρησε νεκρότερη απ’ αυτόν, δεν ειπώθηκε απλώς μια ιστορία. Όπως ακριβώς και για τους αρχαίους, η ιστορία δεν είχε και τόσο σημασία. Εξού και το άρμα του Ευριπίδη περιφερόταν στην πόλη για να ακούσει ο κόσμος ακριβώς τι θα συμβεί επί σκηνής, κι αν θέλει να πάει στο θέατρο να δει. Εξού και η ΜΗΔΕΙΑ², σε μια στενάδα βασιλικής σκηνής, μας λέει ολόκληρη την ιστορία στο πρώτο τρίλεπτο.

...Όπως η «Μήδεια» του Ευριπίδη, έτσι κι αυτή του Παπαϊωάννου προχωρά σαν οδοντόκρεμα: πιέξεις το σωληνάριο κι η κάθε στιγμή σπρώχνει, οργανικά και αναπόφευκτα, την επόμενη να βγει. Όπως και στη ζωή, όσο κι αν μένω έκθαμβη, όσο κι αν γελάω ή αναρριγώ μ’ αυτό που ζω, στην πραγματικότητα ξέρω τι θα γίνει παρακάτω. Επειδή το παρακάτω προκύπτει από έναν

στιβαρό ειρμό και συναισθηματική λογική σύμφωνα με τους νόμους της φύσης. Δεν είναι το σασπένς που μου κόβει την ανάσα.

Αυτό που έκανε να μην ακουστεί ούτε ένα τόσο δα βηκαλάκι στην κατάμεστη αίθουσα της Πειραιώς ήταν κάτι άλλο: η δωρική οικονομία της αρμονικής ένωσης του έσω με το έξω. Οι κάθετες τομές στην ιστορία, όπου το βάθος μιας μόνο στιγμής μπορεί να διερευνάται επ’ άπειρον (με άλλα λόγια, αυτό που στον Ευριπίδη αναλαμβάνει ο Χορός), προχωρούσαν αγκαλιαστά με την οριζόντια ροή, δηλαδή τα γεγονότα. Κι οι στροβιλισμοί του αγκαλιαστού τους χορού ήταν τόσο καλά μετρημένοι – ρυθμικά, μελωδικά, δομικά – που τίποτα δεν θα μπορούσε να λείπει. Η άριστη δραματική οικονομία και το μακριά από κάθε φλυαρία ή εντυπωσιασμό ανθρώπινο μέτρο, απελευθέρωσε ερμηνευτές και θεατές. Είδα σί’ αλήθεια τους ανθρώπους επί σκηνής με τα δόντια τους καρφωμένα στο ψητό, σε κατάσταση πλήρους παρουσίας ανά πάσα στιγμή, ελεύθερους να υπάρξουν μοναδικά μέσα στα συμβολικά τους πλαίσια. Και αισθάνθηκαν τους θεατές, κι εμένα ανάμεσά τους, υπαρκτάκα ανακουφισμένους, γραπωμένους από το στομάχι με σκοινιά νοήματος, αλήθειας και ενός διεισδυτικά ευφυούς διαλόγου με την σκηνή. Η ΜΗΔΕΙΑ² με χρειαζόταν να την διαβάσω, δεν εκτυλισσόταν ερήμην μου, κι ο διπλανός μου τη διάβασε λίγο αλλιώςικά από μένα. Διότι αυτό που επιτεύθηκε ήταν ζωντανό, άγρυπνο και αταπείνωτο από φτηνή εξυπνάδα ή όμορφη ευκολία.

Απότακτοστούμιαώςτημουσική,απότονΆρηνΣερβετάλη, τη Ευαγγελία Ράντου και τον Γιάννη Νικολαΐδη ως τον κάθε ωραίο ναύτη, από τις τσαρουκικές εικόνες ως τις ροκ στιγμές, από την καθαρή σωπή ως τις εκρήξεις, τα πάντα ήταν στη θέση τους, στην ώρα τους και στον άνθο τους. Τι ωραία!

Κώστας Γεωργουσόπουλος – Τα Νέα, 21.06.2008

...Η επανάληψη της ΜΗΔΕΙΑΣ έπειτα από δεκαπέντε χρόνια, νομίζω πως οφείλεται σε δύο εξίσου ερεθιστικούς λόγους: να μνημειώσει, να προσδώσει μυθική διάσταση διάρκειας και ουσίας σ’ ένα έργο που εμφανώς δεν υπέκυψε στην τριβή της μόδας, της συγκυρίας και της αισθητικής επικαιρότητας αλλά ενέχει πυρήνια μοντερνικής αυθεντίας. Επίσης για να επαναφέρει τον καλλιτέχνη Παπαϊωάννου στην τροχιά μιας τέχνης αυστηρής που άλλοτε έπεισε και τάραξε τους μανιακούς και τους μυημένους και τώρα, χάρις και στη δημοφιλία του εμπνευστή, μπορούσε να δοκιμάσει να ταράξει και άλλα λιμνάζοντα και εθισμένα σε εισροές λυμάτων νερά για να μην πω και βούρκο.

Και ο Παπαϊωάννου πέτυχε και στα δύο αυτά προσδοκώμενα. Η ΜΗΔΕΙΑ του αποδείχτηκε όχι απλώς ανθεκτική στον χρόνο αλλά μέλλουσα, μια προσεχής πληροφορία, ένα μοντέλο θεάματος που ανοίγει ρωγμές στην τέχνη του χοροθεάτρου και προετοιμάζει, αν υπάρξουν ευαίσθητοι δέκτες, μιαν άλλη οισιτρήλατη εμπειρία στον μέλλοντα χρόνο. Να το πω ωμά; Κανείς πια δεν μπορεί να είναι αθώος από ‘δω και πέρα, κανείς απαράσκευος, κανείς ανυποψίαστος και κανείς «εξυπνάκιος». Πάνε τα πασαλείμματα και ο χορευτικός μαϊντανός, ο γιαλαντζή μοντερνισμός και τα μεταμοντέρνα καραγκιοζιλίκια.

Zeyher Oral – Milliyet, 18.05.2000

...The stage is dark. A white light cuts through the darkness to pick out the figures, which look as if carved from marble.

From the very first moment we are drawn into an enchanted world, brought face-to-face with the very essence of Medea...

...We then held our breaths. Rarely have I seen an audience in the very large, and in this case packed, hall of the Atatürk Cultural Centre watch a performance in such silence and with such engrossing concentration, as if magnetically drawn to the stage...

...All the players in this theatrical game transform themselves and their surroundings into works of art, tableaux vivants that overflow with deep-seated passions, paintings of true dramatic force. I was struck by the power of the love scene. In the depths of her misery, Medea tears across the seas, seesawing between the past and the future, between her thoughts and emotions, and finally moulding her pain into decisive revenge...

René Sirvin – Le Figaro, 16.09.1998

Greece Rediscovered

...This 1993 production of MEDEA, reminiscent of mime theatre, pantomime, and perhaps even animation, sits comfortably with the beauty of its unusual and sophisticated visuals. Dimitris Papaioannou imaginatively guides a rediscovery of this well-known story, all the while maintaining the suspense and dramatic tension of the tale...

...Dimitris Papaioannou's narrative captivates with its inventiveness, and with the power of its images. The characters, seemingly carved of pure marble, contrast strongly with the sad grey realism of the props. The director humourously imagines Jason as a narcissistic ladies' man, has Medea's servant tied on a leash, and Apollo beautiful like the god Helios, the grandfather of Medea who emotionally oversees the action. It is he who gives Medea the blood-soaked ribbon with which she blots out the lives of her love rival and her own children.

...The performers are perfectly suited to the characters they play, moving with great restraint and in perfect harmony with the music of Bellini...

Emma Manning – The Stage magazine, March 1998

...With MEDEA, the Edafos Dance Theatre company achieves a powerful interpretation of this tragic mix of murder, infidelity and revenge... Nikos Alexiou's overflowing set is breathtaking... The vocabulary of the movement is highly effective... The expedition of the Argonauts, all long gliding steps and perfect symmetry, strongly suggests the entrance of the swans in "Swan Lake"... The nude love scene with Jason is pure eroticism... The element of drama in this beautifully directed production is heightened with excerpts from Bellini's operas and is triumphantly theatrical to its very core.

Anna Michalitsianou – Ena magazine

...Every single member of the audience was left speechless by the visual effectiveness of the production. Every scene was like a great painting, a work of art...

Anna Kissegeff – The New York Times, 17.09.1998

...The Edafos Dance Theatre company's MEDEA suggests a cinematic dream acted out by chalk-white dancer-mimes who move in slow motion when not erupting into emotional outbursts. Dimitris Papaioannou, the director and choreographer, is remarkably coherent in his style and vision... [H]e is never off-key in his retelling.

...Jason and Medea on their wedding night...thrash about on a table with extraordinary passion. After Jason's infidelity, Medea kills her children by dashing two hand-puppets to smithereens.

Their red innards fall into the ankle-deep pool below, the 'sea' that Jason, portrayed as a priggish 19th-century admiral, has crossed. The entire cast's intensity is striking and the Callas recordings of Bellini are unexpectedly apt.

Yorgos D. Sariannis – Ta Nea newspaper, 18.07.1996

...The beauty of the production is dazzling... [A]ll the performers tie in with the ability of Dimitris Papaioannou to condense the myth to its essence, to delve into it deeply and give it form, while making masterful leaps between the imagery of Yannis Tsarouchis and of comic books...

I have sensed the audience around me sit with bated breath, have heard the applause and the "bravos" called from all sides, have taken in everything said as people left the performance, and I can only stress once more that this is the most important cultural event to have been staged in Greece for many years...

François Cohendy – Le Progrès, 17.09.1998

An Unearthly Opera

With his MEDEA, Dimitris Papaioannou explores the theatrical and operatic aspects of dance, founding his work on uncommonly powerful visuals...

...it is an unearthly hour that vacillates between extraordinary images and urgent outbursts. Papaioannou undertakes his explorations without turning his back on the art form, keeping all its charm while at the same time redefining its boundaries. Consequently, this is a work most worthy of your attention.

Ora Brafman – Jerusalem Post, 13.06.2000

...Papaioannou's MEDEA is a dramatic gem, a pure work of inspired genius that transcends time. Set to a musical collage of Vincenzo Bellini's operas, the music enhances its lyrical dimension, softening some austere stylistic resolutions.

The greatness of this dance theatre work lies in Papaioannou's ability to cut right into the essence of the dramatic components of the ancient drama, and to solidify coherent visual concepts of set, lighting and costume design that perfectly support the precise and stylised slow movement phrases influenced by classical Greek sculptures and Greek painting. He has created kinetic-sculptured images, with intense locked-up energy, that move in an environment of predestined drama of volcanic magnitude.

The work keeps most of the dramatic elements of the story of Medea, the wife of King Jason, who goes mad with jealousy when Jason finds a new love, and takes her revenge by murdering their children... Every flick of her finger is charged with electrifying power, and the pair's wedding night is a tale of crystallised beauty and passion, acted out by the stark-naked couple. The scene's dichotomy is typical of the work itself, where bold desire and restrained objectivity coexist simultaneously in this magnificent piece of art.

This work maintains an original voice. Although in some ways it belongs to the genre of 'dance theatre' that peaked two decades ago, it reads well in contemporary terms, and it is relevant today and will remain so for a long time. MEDEA is my victorious 'contestant', the highlight of the dance section at the Israel Festival and Dance Europa 2000.

Stefania Bochicchio – Footloose magazine, March 1998

Choreographer and director Dimitris Papaioannou spins the tale of the tragic encounter between the sorceress Medea and the hero Jason like a visual spell: every element, from the marble-like quality of the whitened bodies of the dancers, to the primeval feelings that the flooded stage stirs, and from the roundness of the Bellini soundtrack to the discipline of the stylised movements, is like an ingredient of a magic potion. We know that the story will end in a river of tears and blood, but, unable to avert our eyes, we become accomplices in its inevitability. This is modern ballet at its finest, both ground-breaking and accessible. A visual feast.

Vassilis Angelikopoulos – Kathimerini newspaper, 03.06.2008

The first thing one notes is the abstraction... Stripped of almost all that was cursory or demonstrative, the movement has been made more effective, dramatic and incisive. The overarching aesthetic of Papaioannou's new MEDEA is more austere, spare and acute – and that is why it cuts to the quick. There are some truly astounding scenes...

Papaioannou has found ideal performers to fill the show's roles – something to be particularly commended when one remembers that it was Angeliki Stellatou and he himself who played Medea and Jason in the original version. Evangelia Randou is an exquisite creature, at once demonic and divine – a Medea never to be forgotten. And Yiannis Nikolaidis is a performer of great calibre, ability, and inward intensity. Stark naked, the young pair offers up a love scene of uncommon beauty...

Vena Georgakopoulou – Eleftherotypia newspaper, 03.06.2008

MEDEA² is indeed a masterpiece. The first MEDEA, the one we saw in 1993 before it was raised to the power of two, was likely a masterpiece too. But because many years have passed since then, little had remained in my memory...

I remember much more as of two days ago, of course. In fact, I cannot stop thinking about it. Charmed (Evangelia Randou, who plays Medea, is a magnificent creature), I feel proud to be Greek (the show is set to tour internationally). But I also have my concerns...

It is flawless and beautiful to such a degree that it feels alien and remote...

Elena D. Hadziioannou – Ta Nea newspaper, 03.06.2008

A balanced and expressive creation that remains true to Papaioannou's style. Black and white in palette and more austere than the first, youthful Edafos Dance Theatre version, the show is more intellectual, better developed and less sentimental; the changes are imperceptible, and more has been taken away than added.

Mirka Dimitriadi-Psaropoulou – Eleftherotypia newspaper, 17.06.2008

Unlike most talented artists, Dimitris Papaioannou polishes his talents through hard work. He diligently hones the subject of his attentions until it takes satisfactory form. And if he is to present a work again, he develops it afresh in the light of his latest experiences. His secret can be summed up in three words: work, work, work... He is a master craftsman of spectacle. He strives for clarity of expression until he senses the emotionality spring from this immediacy. He offers us his works wrapped in the velvet of aesthetic beauty...

History repeats itself – Papaioannou does not. And this year, at the Athens Festival, his MEDEA achieved its most perfect expression...

Eugenia Tzirtzilaki – EF free press, 05.06.2008

...As light alternates with dark in Medea's inward worlds and her savage self growls on all fours, as she and Jason couple with primal force beside the dismembered body of her brother, when the jolt to little Glauce's private parts knocks the crown off her head, as the betrayed and emotionally raw Medea passes from denial to grief and from there to anger, when she smashes the remnants of her union with Jason and departs more lifeless than him, it is not simply a story being told. As the ancients knew, the story itself is not all that important. This explains why Euripides sent a chariot round the city announcing exactly what he was to present on stage, allowing audiences to decide whether to take their places in the theatre or not. And why MEDEA², downstage and in its first three minutes, shows us exactly what is to come.

...Just like Euripides' "Medea", the work of Papaioannou unfurls like toothpaste: the tube is squeezed and each scene naturally and inescapably pushes the next into being. It is the same in life: however amazed I am by something, however much my experiences make me laugh or give me a frisson, in reality I know what is coming next. Because what comes next is determined by a robust chain of reasoning and an affective logic that conform to the laws of nature. It is not suspense that takes my breath away.

Not so much as a cough was heard in the packed Athens Festival auditorium for an altogether different reason: the Doric austerity that marks the harmonious union between the inward and outward action. The vertical cross-sections that dissect the story, where the depth of a single moment can be explored ad infinitum (in other words, that which in Euripides is undertaken by the chorus), went hand-in-hand with the horizontal flow of the events. And the turns of the chorus were so well measured – rhythmically, melodically and structurally – that nothing could be lacking. The excellent, prudent use of the dramatic, and of a human scale devoid of any excess or ostentation, liberated performers and audiences alike. I saw people on stage with their teeth sunk into the very heart of the matter at hand, wired into every moment of the here and now, free to exist uniquely within their symbolic frameworks. And I sensed the members of the audience (myself included) existentially relieved, our innards gripped by strands of meaning and truth, by a penetratingly brilliant dialogue with the stage. MEDEA² asked to be interpreted, its action could not unfold without my presence, and the interpretation of my neighbour was slightly different from mine. And all because this achievement was alive and alert, unadulterated by cheap cleverness or facile beauty.

From the costumes to the music, from Aris Servetalis, Evangelia Randou and Yiannis Nikolaidis to each and every handsome sailor, from the Tsarouchis-inspired images to the moments of rock intensity, from the pockets of pure silence to the explosions, everything was in its right place, in season and in bloom. How wonderful!

Kostas Georgoussopoulos – Ta Nea newspaper, 21.06.2008

I believe MEDEA was revived after fifteen years for two tantalising reasons: first, to monumentalise and to impart a mythic dimension of longevity and substance to a work that has clearly not succumbed to the attritional whims of fashion and the aesthetic of the moment, and is instead genuinely modern to its core. And second, to take the artist Papaioannou back down the path of an austere art that won over, and caused as stir among devotees and initiates in the past, and with which he can now, thanks to his popularity, attempt to stir up other stagnant waters – one could even say mires – addicted to inpourings of sullage.

And Papaioannou has achieved both these objectives. His MEDEA has not only well-endured the passage of time, it has also proved itself to be ahead of its time, a sign of what is to come, a model of live spectacle that opens rifts in the art of dance theatre and prepares the ground, if people are sensitive enough to pick up the tremors, for more inspiring experiences in the future. No-one can be naive from here on in, or unprepared; no-one oblivious, or 'smart-alecky'. The veneer, dance used as a garnish, has been stripped back – faux-modernism and post-modern nonsense are out.

2008年6月印刷

© 版权所有—迪米特里斯·帕帕约安努，2008年

设计：安提多特斯设计工作室 (www.antidot.gr)
艺术指导：克里斯多佛·布瑞里斯
设计：利安达·哈维安，科斯塔斯·吉卡斯
协调：基里亚科斯·卡萨拉斯

摄影：
雷内·哈勃马歇尔（第4-5，16，18-19，20 l + r，21 r，23，
25，27，28-29，30，40-41，44-45，46-47，54-55页）
亚力山大·尼亚戈斯（第2-3，6-7，8-9，14，17，21 l，32-
33，34-35，38，42-43页）
玛丽莱娜·斯塔菲丽都（第36页）

翻译：
基里亚科斯·卡萨拉斯（希腊语 — 英语）
蒂娜·帕帕尼科拉乌（英语 — 希腊语）
伟泽公关顾问有限公司（英文 — 中文）
中文审校：蒋一曼

欧里庇得斯《美狄亚》选段——约戈斯·奇莫纳斯翻译（第
46页）© 约戈斯·奇莫纳斯—雅典卡斯塔尼奥提斯出版社，
1989年。
感谢卢拉·安娜格诺斯塔奇授权我们使用此段文本。

在此我们还要感谢中国希腊文化年特使瓦西里斯·罗先生、希腊
文化部奥运资产管理总秘书处的福瑞尼·潘特里，以及斯黛拉·安
格乐图女士和Teoxenia制作公司，感谢你们为本剧所提供的帮
助。

印刷、装订于中国

Εκδόθηκε τον Ιούνιο 2008

© Δημήτρης Παπαϊωάννου 2008
All rights reserved

Σχεδιασμός: Antidot Design Studio (www.antidot.gr)
Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Χριστόφορος Μπρέλλης
Design: Leanda Xavian, Κώστας Γκίκας
Επιμέλεια έκδοσης: Κυριάκος Καρσεράς

Φωτογραφίες:
René Habermacher (σελ. 4-5, 16, 18-19, 20 αρ + δεξ,
21 δεξ, 23, 25, 27, 28-29, 30, 40-41, 44-45, 46-47, 54-55)
Αλέξανδρος Νιάγκος (σελ. 2-3, 6-7, 8-9, 14, 17, 21 αρ,
32-33, 34-35, 38, 42-43)
Μαριλένα Σταφυλίδου (σελ. 36)

Μεταφράσεις:
Κυριάκος Καρσεράς (Ελληνικά - Αγγλικά)
Τίνα Παπανικολάου (Αγγλικά - Ελληνικά)
Upstream Asia (Αγγλικά - Κινεζικά)
Διόρθωση κινεζικών κειμένων: Gianna Jiang

Απόσπασμα από την «Μήδεια» του Ευριπίδη σε μετάφραση του
Γιώργου Χειμωνά (σελ. 46). © Γιώργος Χειμωνάς - Εκδόσεις
Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα 1989.
Ευχαριστούμε την Λούλα Αναγνωστάκη για την παραχώρηση του
κειμένου.

Ευχαριστούμε επίσης τον Συντονιστή του Πολιτιστικού Έτους
της Ελλάδας στην Κίνα, Βασίλη Λούρα, την Φρύνη Παντελή της
Γενικής Γραμματείας Ολυμπιακής Αξιοποίησης, την Στέλλα
Αγγελέτου και την εταιρεία παραγωγής Teoxenia για την πολύτιμη
βοήθειά τους.

Η εκτύπωση & βιβλιοδεσία έγιναν στην Κίνα

Published June 2008

© Dimitris Papaioannou 2008
All rights reserved

Designed at: Antidot Design Studio (www.antidot.gr)
Art Direction: Christopher Brellis
Design: Leanda Xavian, Kostas Gikas
Coordination: Kyriacos Karseras

Photography:
René Habermacher (pp. 4-5, 16, 18-19, 20 l+r,
21 r, 23, 25, 27, 28-29, 30, 40-41, 44-45, 46-47, 54-55)
Alexandros Niagos (pp. 2-3, 6-7, 8-9, 14, 17, 21 l,
32-33, 34-35, 38, 42-43)
Marilena Stafylidou (p. 36)

Translations:
Kyriacos Karseras (Greek - English)
Tina Papanikolaou (English - Greek)
Upstream Asia (English - Chinese)
Chinese Proof-reading: Gianna Jiang

Excerpt from Euripides' "Medea" translated by Yorgos
Chimonas (p.46). © Yorgos Chimonas - Kastaniotis Publications
S.A., Athens 1989.
We would like to thank Loula Anagnostaki for kindly granting
permission to use this text.

We would also like to thank the Executive Coordinator of the
Cultural Year of Greece in China, Vassilis Louras, Frini Panteli of
the General Secretariat for Olympic Utilization, Stella Angeletou
and the Teoxenia production company for all their help.

Printed & bound in China

DIMITRIS PAPAIOANNOU

www.dimitrispapaioannou.com

Πολιτιστικό Έτος
της Ελλάδας
στην Κίνα

Cultural Year of
Greece in China

|国家大剧院|
NATIONAL CENTRE
FOR THE PERFORMING ARTS

希腊驻华大使馆
Πρεσβεία της Ελλάδας στο Πεκίνο
Embassy of Greece in Beijing

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
HELLENIC MINISTRY OF CULTURE
希腊文化部

媒体支持
Χορηγοί επικοινωνίας
Media sponsors

